

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(นางสาวสารี อ๋องสมหวัง กับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 21,233 คน เป็นผู้เสนอ)

☒ เป็นร่างการเงิน ☐ ไม่เป็นร่างการเงิน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตของคนในสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริโภคสินค้าและการใช้บริการเป็นสำคัญ ดังนั้น การบริโภคหรือการใช้บริการต่าง ๆ จึงควรได้มาตรฐานและมีคุณภาพครบถ้วนตามที่ผู้ผลิตได้โฆษณาแนะนำไว้ ด้วยเหตุนี้ หากพบว่าประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากการบริโภคสินค้าและบริการ รัฐในฐานะผู้ปกครองจึงต้องให้ความคุ้มครองด้วยการแก้ไขเยียวยาและชดเชยความเสียหายให้กับประชาชน

ปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคบังคับใช้อยู่ คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 อย่างไรก็ตาม เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรมีการปรับปรุงการคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมและเทียบเท่ามาตรฐานสากล รวมทั้งปรับปรุงบทลงโทษให้มีความเหมาะสม ให้กฎหมายผู้บริโภคสามารถคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างแท้จริง โดยร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. มีสาระสำคัญในการปรับปรุงดังนี้

1. เพิ่มเติมบทนิยามศัพท์คำว่า “ผู้บริโภค” “ผู้ประกอบการธุรกิจ” “องค์กรผู้บริโภค” “สินค้าที่เป็นอันตราย” “บริการที่เป็นอันตราย” และ “คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย”
2. ปรับปรุงหมวด 1 บททั่วไป โดยเพิ่มเติมสิทธิของผู้บริโภค และกำหนดให้พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายที่กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำที่ใช้สำหรับการคุ้มครองผู้บริโภคในกฎหมายอื่น
3. ปรับปรุงหมวด 2 กำกับดูแลการคุ้มครองผู้บริโภค โดยกำหนดสัดส่วน อำนาจ และกำหนดวาระในการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคขึ้นใหม่ เพิ่มเติมคณะกรรมการเฉพาะเรื่องเป็น 7 คณะ และกำหนดสัดส่วนของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องขึ้นใหม่ รวมทั้งเพิ่มเติมนำของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
4. ปรับปรุงหมวด 3 การคุ้มครองผู้บริโภคเฉพาะเรื่อง โดยเพิ่มเติมนำของคณะกรรมการสัญญา ยกเว้นค่าใช้จ่ายในกรณีขอตรวจสัญญา กำหนดให้การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ มุ่งคุ้มครองถึงการซื้อขายสินค้าผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ กำหนดให้ผู้บริโภคมีสิทธิบอกเลิกสัญญา ขอเปลี่ยนสินค้า ลดราคา หรือเรียกค่าสินไหมทดแทนได้จากกรณีการซื้อสินค้าแล้วพบความชำรุดบกพร่อง รวมถึงกำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยการชี้ขาดและระงับข้อพิพาทเพื่อการเยียวยาความเสียหายสามารถวินิจฉัยชี้ขาดให้ผู้บริโภคได้รับการชดเชยเยียวยาที่เป็นธรรมได้
5. ปรับปรุงหมวด 5 การดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค โดยกำหนดให้องค์กรฟ้องคดีแทนมีสิทธิได้รับค่าป่วยการจากการฟ้องคดี รวมถึงกำหนดอายุการรับรองขึ้น
6. ปรับปรุงหมวด 6 บทกำหนดโทษ

ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ “ซื้อ” หมายความว่ารวมถึง เช่า เช่าซื้อ หรือได้มาไม่ว่าด้วยประการใด ๆ โดยให้ค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น “ขาย” หมายความว่ารวมถึง ให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือจัดหาให้ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นตลอดจนการเสนอหรือการชักชวนเพื่อการดังกล่าวด้วย “สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ผลิตหรือมีไว้เพื่อขาย “บริการ” หมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ หรือการให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่นแต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงานตามกฎหมายแรงงาน “ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ประสาน ประกอบ ประดิษฐ์ หรือแปรรูปและ หมายความว่ารวมถึงการเปลี่ยนรูป การดัดแปลง การคัดเลือก หรือการแบ่งบรรจุ “ผู้บริโภค” หมายความว่า ผู้ซื้อหรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจหรือผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือการชักชวนจากผู้ประกอบธุรกิจเพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับบริการและหมายความว่ารวมถึงผู้ใช้สินค้าหรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจโดยชอบ แม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม	มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “ซื้อ” หมายความว่ารวมถึง เช่า เช่าซื้อ หรือได้มาไม่ว่าด้วยประการใด ๆ โดยให้ค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น “ขาย” หมายความว่ารวมถึง ให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือจัดหาให้ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นตลอดจนการเสนอหรือการชักชวนเพื่อการดังกล่าวด้วย “สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ผลิตหรือมีไว้เพื่อขาย “บริการ” หมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ หรือการให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่นแต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงานตามกฎหมายแรงงาน “ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ประสาน ประกอบ ประดิษฐ์ หรือแปรรูปและ หมายความว่ารวมถึงการเปลี่ยนรูป การดัดแปลง การคัดเลือก หรือการแบ่งบรรจุ “ผู้บริโภค” หมายความว่า (1) ผู้ซื้อหรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจ (2) ผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือการชักชวนจากผู้ประกอบธุรกิจเพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับบริการเพื่ออุปโภคบริโภค หรือใช้ในชีวิตประจำวันหรือภายในครัวเรือน หรือนำมาใช้ในการประกอบอาชีพรายย่อยหรืออาชีพที่กำหนดในกฎกระทรวง (3) ผู้ได้รับความเสียหายจากการประกอบธุรกิจ และหมายความว่ารวมถึง

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
“ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ขาย ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ และหมายความรวมถึงผู้ประกอบการกิจการโฆษณาด้วย “ข้อความ” หมายความว่า รวมถึงการกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้ “โฆษณา” หมายความว่า การทำการไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า “สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณา เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ไปรษณีย์โทรเลข โทรศัพท์ หรือป้าย “ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระดาษหรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏข้อความเกี่ยวกับสินค้าซึ่งแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า หรือสอดแทรกหรือรวมไว้กับสินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า และหมายความรวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับสินค้า ป้ายที่ติดตั้งหรือ	(4) ผู้ใช้สินค้าหรือผู้ได้รับการจากผู้ประกอบธุรกิจโดยชอบ แม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม “ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า (1) ผู้ขาย (2) ผู้ผลิตเพื่อขาย (3) ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือ (4) ผู้ให้บริการ และหมายความรวมถึง (5) ผู้ประกอบกิจการโฆษณาด้วย (6) บุคคลซึ่งประกอบธุรกิจบริการ <u>แพลตฟอร์มดิจิทัลหรือเสนอสินค้าหรือบริการต่อผู้บริโภคผ่านบริการแพลตฟอร์มดิจิทัล</u> <u>“องค์กรของผู้บริโภค” หมายความว่า</u> <u>องค์กรของผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยการ</u> <u>จัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค</u> “ข้อความ” หมายความว่า รวมถึงการกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้ “โฆษณา” หมายความว่า การทำการไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า “สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณา เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ไปรษณีย์โทรเลข โทรศัพท์ หรือป้าย “ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระดาษหรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏข้อความเกี่ยวกับสินค้าซึ่งแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า หรือสอดแทรกหรือรวมไว้กับสินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า และหมายความรวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับสินค้า ป้ายที่ติดตั้งหรือ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
แสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้านั้น “สัญญา” หมายความว่า ความตกลงกันระหว่างผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจเพื่อซื้อและขายสินค้าหรือให้และรับบริการ “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค “กรรมการ” หมายความว่า กรรมการคุ้มครองผู้บริโภค “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	แสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้านั้น “สัญญา” หมายความว่า ความตกลงกันระหว่างผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจเพื่อซื้อและขายสินค้าหรือให้และรับบริการ <u>“สินค้าที่เป็นอันตราย” หมายความว่า สินค้าที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สิน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสินค้าที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติเรื่องนั้นไว้โดยเฉพาะแล้ว</u> <u>“บริการที่เป็นอันตราย” หมายความว่า บริการที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สิน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงบริการที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติเรื่องนั้นไว้โดยเฉพาะแล้ว</u> <u>“คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย” หมายความว่า คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ</u> “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค “กรรมการ” หมายความว่า กรรมการคุ้มครองผู้บริโภค “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา 8 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมอบหมายเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ได้	มาตรา ๘ 5 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมอบหมายเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ได้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้
	<u>หมวด 1</u> <u>คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค</u> <u>บททั่วไป</u>
มาตรา 4 ผู้บริโภคมีสิทธิได้รับความคุ้มครองดังต่อไปนี้ (1) สิทธิที่จะได้รับข่าวสารรวมทั้งคำพรรณาคุณภาพที่ถูกต้องและเพียงพอเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ (2) สิทธิที่จะมีอิสระในการเลือกหาสินค้าหรือบริการ (3) สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการ (3 ทวิ) สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญา (4) สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหาย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ หรือพระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้	มาตรา ๔ 6 ผู้บริโภคมีสิทธิได้รับความคุ้มครองดังต่อไปนี้ (1) สิทธิที่จะได้รับข่าวสารรวมทั้งคำพรรณาคุณภาพที่ถูกต้องและเพียงพอเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ (2) สิทธิที่จะมีอิสระในการเลือกหาสินค้าหรือบริการ (3) สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการ (๔ หรือ) (4) สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญา (๕) (5) สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหาย (6) <u>สิทธิที่จะได้รับความรู้เพื่อการบริโภคอย่างเท่าทัน และการศึกษาเพื่อการดำเนินชีวิตในฐานะผู้บริโภค</u> (7) <u>สิทธิที่จะได้รับการส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน และการดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมที่ดีและปลอดภัย</u> (8) <u>สิทธิที่จะรวมกันจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภค องค์กร สมาคม หรือมูลนิธิ มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคและต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า รวมถึงมีสิทธิกำหนดหลักเกณฑ์ร่วมกับรัฐในการบริหารจัดการการคุ้มครองบริโภค</u> (9) <u>สิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองความเป็นส่วนตัว และข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค</u> (10) <u>สิทธิในการเข้าถึงสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต</u>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
	(11) สิทธิตามที่กฎหมายอื่นบัญญัติไว้ให้มีการรับรองสิทธิผู้บริโภคให้ถือเป็นสิทธิผู้บริโภคตามพระราชบัญญัตินี้ ห้สนี้ ตมทที่ตมทททว่ตด้วยตมททนั้น ๆ ห้สฮ หสททททททททททททททท
	<u>มาตรา 7</u> หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการกิจให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองสิทธิตามมาตรา 6
	<u>มาตรา 8</u> ในกรณีที่กฎหมายใดได้บัญญัติเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภคไว้โดยเฉพาะ ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น เว้นแต่การคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายกฎหมายเฉพาะมีมาตรฐานต่ำกว่ากฎหมายนี้ให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ใช้บังคับ
	<u>หมวด 2</u> <u>กำกับดูแลการคุ้มครองผู้บริโภค</u>
หมวด 1 คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	หมวด ๕ ส่วนที่ 1 คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
<u>มาตรา 9</u> ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด โดยต้องมีผู้แทนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการคุ้มครองผู้บริโภคจากภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาคผู้ประกอบการ อย่างน้อยภาคละสองคน เป็นกรรมการ	<u>มาตรา 9</u> ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ประกอบด้วย (1) นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นประธานกรรมการ (2) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนเก้าคน ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการสำนักงานสภาองค์กรของผู้บริโภค และ (3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดจำนวนเก้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด โดยต้องมีผู้แทนที่มี

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(6) สอดส่องเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐให้ปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ ที่กฎหมายกำหนดตลอดจนเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค (7) ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคที่คณะกรรมการเห็นสมควรหรือมีผู้ร้องขอตามมาตรา 39 (8) รับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา 40 (8/1) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาตินโยบายของรัฐบาล มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค หรือมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคสากล (9) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการในการคุ้มครองผู้บริโภค และพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย	<u>วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องและคณะกรรมการ</u> (6) <u>สอดส่องเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐให้ปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ ที่กฎหมายกำหนดตลอดจนเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับละเมิดสิทธิของผู้บริโภค</u> (7) <u>ดำเนินคดีเกี่ยวกับละเมิดสิทธิของผู้บริโภคที่คณะกรรมการเห็นสมควรหรือมีผู้ร้องขอตามมาตรา 39 กำหนดหลักเกณฑ์พิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจ</u> (8) <u>รับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา 40 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ใกล้เคียง ประนีประนอมหรือชี้ขาดข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาลโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</u> (8/1) <u>จัดทำแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาตินโยบายของรัฐบาล มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค หรือมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคสากล</u> (9) <u>เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการในการคุ้มครองผู้บริโภค และพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด</u>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(9/1) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการตรากฎหมาย แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมาย หรือกฎเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับหรือเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค (9/2) เสนอความเห็นต่อส่วนราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือองค์กรอื่น เพื่อให้จัดทำ ทบทวน ประเมิน หรือปรับปรุงมาตรการ และ แนวทางการปฏิบัติราชการหรือการดำเนินงาน ตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้ง ในการออกกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย และกฎเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (9/3) พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการใช้บังคับ กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตาม มาตรา 21 วรรคสอง (10) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่มีกฎหมาย กำหนดไว้ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ ของ คณะกรรมการ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงาน	(9/1) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ มีตราพระราชกฎหมาย แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมาย หรือกฎเกี่ยวกับระดับชั้นของกฎหมาย หรือระดับชั้นของระดับชั้นของผู้นิติบุคคลให้ สอดคล้องกับหรือเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การ คุ้มครองผู้บริโภค (9/2) เสนอความเห็นต่อส่วนราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือองค์กรอื่น เพื่อให้จัดทำ ทบทวน ประเมิน หรือปรับปรุงมาตรการ และ แนวทางของระดับชั้นของกฎหมายหรือระดับชั้นของ ระดับชั้นของผู้นิติบุคคล สอดคล้องกับหรือเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้ง ในการออกกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย และกฎเกี่ยวกับระดับชั้นของผู้นิติบุคคล (9/3) พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการใช้บังคับ กฎหมายเกี่ยวกับระดับชั้นของผู้นิติบุคคลตาม มาตรา 21 วรรคสอง (10) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่มีกฎหมาย กำหนดไว้ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ ของ คณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับกิจการ ความร่วมมือระหว่างประเทศด้านคุ้มครอง ผู้บริโภคเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค และ ประสานความร่วมมือในองค์กรผู้บริโภคในระดับ ภูมิภาคและระหว่างประเทศ (11) ออกหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งโฆษณา ในการเปิดเผยชื่อ แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารตาม มาตรา 23 (9) (12) ออกหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการดำเนินคดี เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคที่ คณะกรรมการเห็นสมควรหรือมีผู้ร้องขอตาม มาตรา 92 (13) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่มีกฎหมาย กำหนดไว้ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ ของ คณะกรรมการ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงาน

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้	คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้
มาตรา 11 ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่	มาตรา 11 ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละ<u>สามปี</u> และดำรงตำแหน่งติดต่อกันไม่เกินสองวาระ กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ <u>หรือกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้ง</u> <u>อีกได้</u> เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่
มาตรา 12 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 11 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ (1) ตาย (2) ลาออก (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก (4) เป็นบุคคลล้มละลาย (5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็น	มาตรา 12 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 11 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ (1) ตาย (2) ลาออก (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก (4) เป็นบุคคลล้มละลาย (5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็น

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
กรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการตามวรรคสอง	กรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการตามวรรคสอง
มาตรา 13 ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การประชุมคณะกรรมการทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด	มาตรา 13 ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การประชุมคณะกรรมการทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด
	<u>ส่วนที่ 2</u> <u>คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง</u>
มาตรา 14 ให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่องดังต่อไปนี้ (1) คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา (1/1) คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ (2) คณะกรรมการว่าด้วยฉลาก (3) คณะกรรมการว่าด้วยสัญญา	มาตรา 14 ให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่องดังต่อไปนี้ (1) คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา (1/1) (2) คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ (2) (3) คณะกรรมการว่าด้วยฉลาก (3) (4) คณะกรรมการว่าด้วยสัญญา (5) <u>คณะกรรมการว่าด้วยด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์</u> (6) <u>คณะกรรมการว่าด้วยด้านสินค้าชำรุดบกพร่อง</u> (7) <u>คณะกรรมการว่าด้วยการชี้ขาดและระงับข้อพิพาทเพื่อเยียวยาความเสียหาย</u>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ประกอบด้วย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องที่เกี่ยวข้องตามที่ คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้น มีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ด คนแต่ไม่เกินสิบสามคน กรรมการเฉพาะเรื่องอยู่ในตำแหน่งคราวละ สามปี และให้นำมาตรา 11 วรรคสองและวรรค สาม และมาตรา 12 มาใช้บังคับโดยอนุโลม คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง มีอำนาจและ หน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้และ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย	คณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องที่เกี่ยวข้องตามที่ คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้น มีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ด คนแต่ไม่เกินสิบสามคน คณะกรรมการเฉพาะเรื่องอยู่ในตำแหน่งคราวละ สามปี และให้นำมาตรา 11 วรรคสองและวรรค สาม และมาตรา 12 มาใช้บังคับโดยอนุโลม คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง มีอำนาจและ หน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติและ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
มาตรา 14 ให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ดังต่อไปนี้ (1) คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา (1/1) คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของ สินค้าและบริการ (2) คณะกรรมการว่าด้วยฉลาก (3) คณะกรรมการว่าด้วยสัญญา คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ประกอบด้วย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องที่เกี่ยวข้องตามที่ คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้น มีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ด คนแต่ไม่เกินสิบสามคน กรรมการเฉพาะเรื่องอยู่ในตำแหน่งคราวละ สามปี และให้นำมาตรา 11 วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา 12 มาใช้บังคับโดยอนุโลม	มาตรา 14 15 ให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ดังต่อไปนี้ (1) คณะกรรมการว่าด้วยทรัพย์สิน (1/1) คณะกรรมการว่าด้วยทรัพย์สินของ สิ้นค้าและทรัพย์สิน (2) คณะกรรมการว่าด้วยฉลาก (3) คณะกรรมการว่าด้วยสัญญา คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ประกอบด้วย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องที่เกี่ยวข้องและมี <u>ความรู้ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค</u>ตามที่ คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้น มีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ด คนแต่ไม่เกินสิบสาม เจ็ดคน (1) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ ในด้านที่เกี่ยวข้อง จำนวนสี่คน (2) บุคคลที่มีความรู้ด้านการคุ้มครอง ผู้บริโภคที่สภาองค์กรผู้บริโภคเสนอจำนวน สามคน ทั้งนี้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และการ ได้มาให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการประกาศ กำหนด คณะกรรมการเฉพาะเรื่องอยู่ในตำแหน่งคราวละ สามปี และให้นำมาตรา 11 วรรคสองและวรรค สาม และมาตรา 12 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
มาตรา 17/1 ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานกรรมการเฉพาะเรื่อง กรรมการเฉพาะเรื่อง และประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการตามมาตรา 15 ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด	มาตรา 17/1 20 ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานกรรมการเฉพาะเรื่อง กรรมการเฉพาะเรื่อง และประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการตามมาตรา 18 17 ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
มาตรา 18 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือสงสัยว่ากระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นตามสมควร เว้นแต่ในกรณีที่เป็นและเร่งด่วน การกำหนดหรือการออกคำสั่งในเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องคำนึงถึงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ทั้งผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจ และในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องจะกำหนดเงื่อนไขหรือวิธีการชั่วคราวในการบังคับให้เป็นไปตามการกำหนดหรือการออกคำสั่งนั้นก็ได้	มาตรา 18 21 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือสงสัยว่ากระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นตามสมควร เว้นแต่ในกรณีที่เป็นและเร่งด่วน การกำหนดหรือการออกคำสั่งในเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องคำนึงถึงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ทั้งผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจ และในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องจะกำหนดเงื่อนไขหรือวิธีการชั่วคราวในการบังคับให้เป็นไปตามการกำหนดหรือการออกคำสั่งนั้นก็ได้
	ส่วนที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
มาตรา 19 ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจหน้าที่ ควบคุมดูแลโดยทั่วไปและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และจะให้มีรองเลขาธิการและผู้ช่วยเลขาธิการเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการด้วยก็ได้	มาตรา 19 22 ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในสำนักนายกรัฐมนตรี ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจหน้าที่ ควบคุมดูแลโดยทั่วไปและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และจะให้มีรองเลขาธิการและผู้ช่วยผู้ช่วยปฏิบัติราชการด้วยก็ได้
มาตรา 20 ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้	มาตรา 20 23 ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(1) รับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับ ความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการ กระทำของผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อเสนอต่อ คณะกรรมการ (2) ติดตามและสอดส่องพฤติการณ์ของผู้ ประกอบธุรกิจ ซึ่งกระทำการใด ๆ อันมีลักษณะ เป็นการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค และจัดให้มีการ ทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการใด ๆ ตามที่ เห็นสมควรและจำเป็นเพื่อคุ้มครองสิทธิของ ผู้บริโภค (2/1) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมและ การรวมตัวกันของผู้บริโภคในการจัดตั้งองค์กรของ ผู้บริโภค และส่งเสริมองค์กรของผู้บริโภคในการ รักษาสีทธิของผู้บริโภคตามแผนยุทธศาสตร์การ คุ้มครองผู้บริโภค (6) ประสานงานกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ เกี่ยวกับการควบคุม ส่งเสริม หรือกำหนดมาตรฐานของสินค้าหรือ บริการ (2/2) แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้า หรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคหรือ อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิ	(1) รับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับ ความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการ กระทำของผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อเสนอต่อ คณะกรรมการเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้อง (2) ติดตามและสอดส่องพฤติการณ์ตรวจสอบ การดำเนินการของผู้ประกอบธุรกิจ ซึ่งกระทรวงมหาด ไศ ๓ อันมีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค และจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือ บริการใด ๆ ตามที่เห็นสมควร และจำเป็นเพื่อ คุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคตามที่ผู้บริโภคร้องขอ (2/1) (3) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วม และการรวมตัวกันของผู้บริโภคในการจัดตั้งองค์กร ของผู้บริโภค และส่งเสริมองค์กรของผู้บริโภคใน การรักษาสีทธิของผู้บริโภคตามแผนยุทธศาสตร์การ คุ้มครองผู้บริโภค (4) ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือร่วมกับ สภาองค์กรของผู้บริโภค (5) ดำเนินการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว และ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคจากการใช้สินค้าหรือ บริการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (6) ดำเนินการไกล่เกลี่ย ประนีประนอมหรือชี้ ขาดข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจตกลงกันก่อนมี การฟ้องคดีต่อศาล (๘) (7) ประสานงานกับส่วนราชการ หน่วยงาน ของรัฐ หน่วยงานของต่างประเทศ หรือองค์กร ระหว่างประเทศ ที่มีอำนาจหน้าที่ เกี่ยวกับการ ควบคุม ส่งเสริม หรือกำหนดมาตรฐานของสินค้า หรือสิทธิของผู้บริโภค ทั้งในด้านความ ร่วมมือระหว่างประเทศ และด้านการคุ้มครอง ผู้บริโภค (2/2) (8) แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับ สินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
ของผู้บริโภค โดยจะระบุชื่อสินค้าหรือบริการ หรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้ (3) สนับสนุนหรือทำการศึกษาและวิจัยปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคร่วมกับสถาบันการศึกษาและหน่วยงานอื่น (4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาแก่ผู้บริโภคในทุกระดับการศึกษาเกี่ยวกับความปลอดภัยและอันตรายที่อาจได้รับจากสินค้าหรือบริการ (5) ดำเนินการเผยแพร่วิชาการ และให้ความรู้และการศึกษาแก่ผู้บริโภค เพื่อสร้างนิสัยในการบริโภคที่เป็นการส่งเสริมพละทานามัย ประหยัด และใช้ทรัพยากรของชาติให้เป็นประโยชน์มากที่สุด (7) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องมอบหมาย	สิทธิของผู้บริโภค โดยจะระบุชื่อสินค้าหรือบริการ หรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้ (๕) (๙) สนับสนุนหรือทำการศึกษาและวิจัยปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคร่วมกับสถาบันการศึกษาและหน่วยงานอื่น (๔) (๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาแก่ผู้บริโภคในทุกระดับการศึกษาเพื่อ <u>ช่วยพัฒนาชนชั้นกลางและชนชั้นแรงงานให้สามารถแข่งขันกับชนชั้นนายทุน</u> (๕) (๑๑) ดำเนินการเผยแพร่วิชาการ และให้ความรู้และการศึกษาแก่ผู้บริโภค เพื่อสร้างนิสัยในการบริโภคที่เป็นการส่งเสริมพละทานามัย ประหยัด และใช้ทรัพยากรของชาติให้เป็นประโยชน์มากที่สุด <u>ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนการบริโภคที่ยั่งยืนและการดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมที่ดีและปลอดภัย</u> (๑๒) <u>เผยแพร่คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องต่อสาธารณชน</u> (๑๓) <u>จัดทำรายงานประจำปีเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน</u> (๗) (๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องมอบหมาย
มาตรา 20/1 ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจโฆษณาคำพิพากษาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้ประชาชนทราบ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบ	มาตรา 20/๕ 24 ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจโฆษณาคำพิพากษาทั้งหมดหรือ <u>จนแต่บางส่วน</u> ให้ประชาชนทราบ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
ธุรกิจ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดการไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งและการเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าว ให้ประชาชนทราบ โดยให้โฆษณาได้ทั้งในระหว่างดำเนินการและภายหลังดำเนินการแล้วเสร็จ การโฆษณาคำพิพากษตามวรรคหนึ่งและการโฆษณาข่าวสารตามวรรคสอง ให้กระทำทางสื่อโฆษณาและสื่อรูปแบบอื่นตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด โดยจะระบุชื่อผู้ประกอบธุรกิจหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้	ธุรกิจ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดการไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งและการเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าว ให้ประชาชนทราบ โดยให้โฆษณาได้ทั้งในระหว่างดำเนินการและภายหลังดำเนินการแล้วเสร็จ การโฆษณาคำพิพากษตามวรรคหนึ่งและการโฆษณาข่าวสารตามวรรคสอง ให้กระทำทางสื่อโฆษณาและสื่อรูปแบบอื่นตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด โดยจะระบุชื่อผู้ประกอบธุรกิจหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้
มาตรา 21 ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการใดได้บัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ซ้ำหรือขัดกับบทบัญญัติดังกล่าว หากการฝ่าฝืนบทบัญญัติที่นำไปใช้นั้นเป็นความผิดและมีโทษตามพระราชบัญญัตินี้ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย ในกรณีที่มีข้อโต้แย้งระหว่างหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายระหว่างการใช้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้กับการใช้บังคับตามกฎหมายเฉพาะ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้เป็นที่สุดและผูกพันหน่วยงานของรัฐ ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้วและสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเห็นสมควรจะต้องเข้าไปดำเนินการเพื่อส่งเสริมหรือแก้ไขเยียวยาผู้บริโภคในเบื้องต้น ให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ซ้ำหรือขัดกับบทบัญญัติดังกล่าว	มาตรา 21 25 ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยตราใดได้บัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยตรานั้น และให้นำบทบัญญัติในหมวดพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ซ้ำหรือขัดกับบทบัญญัติเฉพาะ หากการฝ่าฝืนบทบัญญัติที่นำไปใช้นั้นเป็นความผิดและมีโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย <u>และไม่ตัดสิทธิในการที่คณะกรรมการเฉพาะเรื่องนำเรื่องมาพิจารณา</u> ในกรณีที่มีข้อโต้แย้งระหว่างหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายระหว่างการใช้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้กับการใช้บังคับตามกฎหมายเฉพาะ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการเป็นที่สุดและผูกพันหน่วยงานของรัฐ ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้วและสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเห็นสมควรจะต้องเข้าไปดำเนินการเพื่อส่งเสริมหรือแก้ไขเยียวยาผู้บริโภคในเบื้องต้น ให้นำบทบัญญัติในหมวดพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ซ้ำหรือไม่ขัดกับบทบัญญัติดังกล่าว

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
ในกรณีที่กฎหมายเฉพาะมิได้มีบทบัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายออกคำสั่งเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามที่บัญญัติในหมวดนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งตามความในหมวดนี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายอยู่แล้ว คณะกรรมการอาจมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้แทนคณะกรรมการเฉพาะเรื่องได้ การฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการ ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง และให้มีอัตราโทษเช่นเดียวกัน การมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ ตามวรรคสี่ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา	ในกรณีที่กฎหมายเฉพาะมิได้มีบทบัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายออกคำสั่งเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามที่บัญญัติไว้ในหมวดพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งตามความในหมวดนี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายอยู่แล้ว คณะกรรมการอาจมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้แทนคณะกรรมการเฉพาะเรื่องได้ การฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการ ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง และให้มีอัตราโทษเช่นเดียวกัน การมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ ตามวรรคสี่ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
	ส่วนที่ 4 พนักงานเจ้าหน้าที่
มาตรา 5 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้ (1) นับ ชั่ง ตวง วัด ตรวจสอบสินค้า และเก็บหรือนำสินค้าในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อทำการทดสอบโดยไม่ต้องชำระราคาสินค้านั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (2) ค้น ยึด หรืออายัดสินค้า ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุสินค้า ฉลากหรือเอกสารอื่นที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (3) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจสอบการผลิตสินค้า การขายสินค้าหรือบริการ รวมทั้งตรวจสอบสมุดบัญชี เอกสาร และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบธุรกิจในกรณีที่มี	มาตรา ๕ 26 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้ (1) นับ ชั่ง ตวง วัด ตรวจสอบสินค้า และเก็บหรือนำสินค้าในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อทำการทดสอบโดยไม่ต้องชำระราคาสินค้านั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (2) ค้น ยึด หรืออายัดสินค้า ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุสินค้า ฉลากหรือเอกสารอื่นที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (3) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจสอบการผลิตสินค้า การขายสินค้าหรือบริการ รวมทั้งตรวจสอบสมุดบัญชี เอกสาร และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบธุรกิจในกรณีที่มี

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
เหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (4) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารและหลักฐานที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร	เหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (4) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารและหลักฐานที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร
	<u>มาตรา 27</u> ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา 7 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 7 28 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง
หมวด 3 การอุทธรณ์	หมวด 3 <i>ตรุษสงกรานต์</i> การคุ้มครองผู้บริโภคเฉพาะเรื่อง
ส่วนที่ 1 การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านการโฆษณา	ส่วนที่ 1 การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านการโฆษณา
มาตรา 22 การโฆษณาจะต้องไม่ใช่ข้อความที่เป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ หรือลักษณะของสินค้าหรือบริการ ตลอดจนการส่งมอบ การจัดหา หรือการใช้สินค้าหรือบริการ ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่เป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม (1) ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง	มาตรา 22 29 การโฆษณาจะต้องไม่ใช่ข้อความที่เป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ หรือลักษณะของสินค้าหรือบริการ ตลอดจนการส่งมอบ การจัดหา หรือการใช้สินค้าหรือบริการ ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่เป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม (1) <u>ใช้</u>ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(2) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริงหรือเกินความจริง หรือไม่ก็ตาม (3) ข้อความที่เป็นการสนับสนุนโดยตรงหรือโดยอ้อมให้มีการกระทำผิดกฎหมายหรือศีลธรรม หรือนำไปสู่ความเสียหายในวัฒนธรรมของชาติ (4) ข้อความที่จะทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสียหายความสามัคคีในหมู่ประชาชน (5) ข้อความอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ข้อความที่ใช้ในการโฆษณาที่บุคคลทั่วไปสามารถรู้ได้ว่าเป็นข้อความที่ไม่อาจเป็นความจริงได้โดยแน่แท้ ไม่เป็นข้อความที่ต้องห้ามในการโฆษณาตาม (1)	(2) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริงหรือเกินความจริง หรือไม่ก็ตาม (3) ข้อความที่เป็นการสนับสนุนโดยตรงหรือโดยอ้อมให้มีการกระทำผิดกฎหมายหรือศีลธรรม หรือนำไปสู่ความเสียหายในวัฒนธรรมของชาติ (4) ข้อความที่จะทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสียหายความสามัคคีในหมู่ประชาชน (5) ข้อความอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ข้อความที่ใช้ในการโฆษณาที่บุคคลทั่วไปสามารถรู้ได้ว่าเป็นข้อความที่ไม่อาจเป็นความจริงได้โดยแน่แท้ ไม่เป็นข้อความที่ต้องห้ามในการโฆษณาตาม (1)
มาตรา 23 การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ร่างกายหรือจิตใจ หรืออันอาจก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 23 30 การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ร่างกายหรือจิตใจ หรืออันอาจก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
มาตรา 24 ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และคณะกรรมการว่าด้วยฉลากได้กำหนดให้สินค้านั้นเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา 30 ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจออกคำสั่งดังต่อไปนี้ (1) กำหนดให้การโฆษณานั้นต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับวิธีใช้หรืออันตราย ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนด ทั้งนี้ โดยคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะกำหนดเงื่อนไขให้แตกต่างกันสำหรับการโฆษณาที่ใช้สื่อโฆษณาต่างกันได้ (2) จำกัดการใช้สื่อโฆษณาสำหรับสินค้านั้น (3) ห้ามการโฆษณาสินค้านั้น	มาตรา 24 31 ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และคณะกรรมการว่าด้วยฉลากได้กำหนดให้สินค้านั้นเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา 30 54 ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจออกคำสั่งดังต่อไปนี้ (1) กำหนดให้มีการโฆษณานั้นต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับวิธีใช้หรืออันตราย ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนด ทั้งนี้ โดยคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะกำหนดเงื่อนไขให้แตกต่างกันสำหรับการโฆษณาที่ใช้สื่อโฆษณาต่างกันได้ (2) จำกัดการใช้สื่อโฆษณาสำหรับสินค้านั้น (3) ห้ามการโฆษณาสินค้านั้น

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
ความใน (2) และ (3) ให้นำมาใช้บังคับแก่การโฆษณาที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าการใช้หรือประโยชน์ของสินค้านั้นขัดต่อนโยบายทางสังคม ศีลธรรม หรือวัฒนธรรมของชาติด้วย	ความใน (2) และ (3) ให้นำมาใช้บังคับแก่การโฆษณาที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าการใช้หรือประโยชน์ของสินค้านั้นขัดต่อนโยบายทางสังคม ศีลธรรมหรือวัฒนธรรมของชาติด้วย
มาตรา 25 ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าสินค้าหรือบริการใดผู้บริโภคจำเป็นต้องทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพ ฐานะ และรายละเอียดอย่างอื่นเกี่ยวกับผู้ประกอบการกิจด้วย คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจกำหนดให้การโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้นต้องให้ข้อเท็จจริงดังกล่าวตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนดได้	มาตรา 28 32 ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าสินค้าหรือบริการใดผู้บริโภคจำเป็นต้องทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพ ฐานะ และรายละเอียดอย่างอื่นเกี่ยวกับผู้ประกอบการกิจด้วย คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจกำหนดให้การโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้นต้องให้ข้อเท็จจริงดังกล่าวตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนดได้
มาตรา 26 ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าข้อความในการโฆษณาโดยทางสื่อโฆษณาใด สมควรแจ้งให้ผู้บริโภคทราบว่าข้อความนั้นเป็นข้อความที่มีความมุ่งหมายเพื่อการโฆษณา คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจกำหนดให้การโฆษณาโดยทางสื่อโฆษณานั้นต้องมีถ้อยคำชี้แจงกำกับให้ประชาชนทราบว่าข้อความดังกล่าวเป็นการโฆษณาได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดให้ต้องปฏิบัติด้วยก็ได้	มาตรา 26 33 ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าข้อความในการโฆษณาโดยทางสื่อโฆษณาใด สมควรแจ้งให้ผู้บริโภคทราบว่าข้อความนั้นเป็นข้อความที่มีความมุ่งหมายเพื่อการโฆษณา คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจกำหนดให้การโฆษณาโดยทางสื่อโฆษณานั้นต้องมีถ้อยคำชี้แจงกำกับให้ประชาชนทราบว่าข้อความดังกล่าวเป็นการโฆษณาได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดให้ต้องปฏิบัติด้วยก็ได้
มาตรา 27 ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 24 (1) หรือมาตรา 25 ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ (1) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา (2) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา (3) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา	มาตรา 27 34 ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 24 (1) หรือมาตรา 28 32 ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ (1) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา (2) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา (3) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(4) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นแล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนด ในการออกคำสั่งตาม (4) ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคประกอบกับความสุจริตใจในการกระทำของผู้กระทำการโฆษณา ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา มีคำสั่งตาม (4) และผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการ และให้ผู้ประกอบการมีหน้าที่ชดเชยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการแทนนั้น โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง	(4) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นแล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนด ในการออกคำสั่งตาม (4) ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคประกอบกับความสุจริตใจในการกระทำของผู้กระทำการโฆษณา ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา มีคำสั่งตาม (4) และผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการ และให้ผู้ประกอบการมีหน้าที่ชดเชยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการแทนนั้น โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
มาตรา 28 ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่ามีความเห็นสมควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา 22 วรรคสอง (1) คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ และในกรณีจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะออกคำสั่งระงับการโฆษณาดังกล่าวเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการพิสูจน์ก็ได้ ในกรณีที่ผู้กระทำการโฆษณาอ้างถึงรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้กระทำการโฆษณาไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นไปตามที่อ้างถึง คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจออกคำสั่งตามมาตรา 27 ได้ และให้ถือว่าผู้กระทำการโฆษณารู้หรือควรได้รู้ว่าข้อความนั้นเป็นความเท็จ	มาตรา 28 35 ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่ามีความเห็นสมควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา 22 วรรคสอง (1) คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ และในกรณีจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะออกคำสั่งระงับการโฆษณาดังกล่าวเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการพิสูจน์ก็ได้ ในกรณีที่ผู้กระทำการโฆษณาอ้างถึงรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้กระทำการโฆษณาไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นไปตามที่อ้างถึง คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจออกคำสั่งตามมาตรา 27 34 ได้ และให้ถือว่าผู้กระทำการโฆษณารู้หรือควรได้รู้ว่าข้อความนั้นเป็นความเท็จ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
มาตรา 29 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดสงสัยว่า การโฆษณาของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประกอบธุรกิจผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ ในกรณีนี้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาให้ความเห็นชอบแล้ว การขอความเห็นและคำปวยการในการให้ความเห็นให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนด คำปวยการที่ได้รับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน การให้ความเห็นของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาที่จะพิจารณาวินิจฉัยใหม่เป็นอย่างอื่นเมื่อมีเหตุอันสมควร การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาที่ให้ตามวรรคหนึ่ง มิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญา	มาตรา 29 36 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดสงสัยว่า การโฆษณาของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประกอบธุรกิจผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ ในกรณีนี้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาให้ความเห็นชอบแล้ว การขอความเห็นและคำปวยการในการให้ความเห็นให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนด คำปวยการที่ได้รับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน การให้ความเห็นของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาที่จะพิจารณาวินิจฉัยใหม่เป็นอย่างอื่นเมื่อมีเหตุอันสมควร การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาที่ให้ตามวรรคหนึ่ง มิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญา
	มาตรา 37 เมื่อคณะกรรมการโฆษณาได้มีคำสั่งใด อันเนื่องจากกระทำฝ่าฝืนตามมาตรา 29 และมาตรา 30 ให้ถือว่าเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องผูกพันในคดีแพ่งด้วย และให้ผู้บริโภคที่ซื้อสินค้าหรือบริการจากการโฆษณาที่ฝ่าฝืนมาตรา 29 และมาตรา 30 และพิสูจน์ได้ว่าได้รับความเสียหายจากการโฆษณาดังกล่าว มีสิทธิเลิกสัญญา ขอเปลี่ยนสินค้า ลดราคา หรือเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้ประกอบธุรกิจได้
ส่วนที่ 1/1 การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย	ส่วนที่ 1/1 2 การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
มาตรา 29/2 สินค้าที่ผู้ประกอบการจะขายหรือเสนอขาย หรือเข้าทำความตกลงเพื่อขายหรือนำเสนอด้วยวิธีการโฆษณาหรือวิธีการอื่นใด หรือนำออกวางตลาด จะต้องเป็นสินค้าที่มีความปลอดภัย การปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยของสินค้าให้พิจารณาจากเรื่อง ดังต่อไปนี้ (1) ลักษณะและประเภทของสินค้า รวมถึงส่วนประกอบของสินค้า การออกแบบสินค้า การบรรจุและบรรจุภัณฑ์ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประกอบ การติดตั้ง การบำรุงรักษา และความคาดหมายที่ผู้บริโภคทั่วไปพึงมีเกี่ยวกับสินค้านั้น (2) ลักษณะการนำเสนอสินค้า การติดฉลากคำเตือนและข้อกำหนดต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้ การกำจัด และการทำลาย และข้อบ่งชี้หรือข้อสารสนเทศใด ๆ เกี่ยวกับสินค้า รวมถึงการโฆษณาสินค้า (3) ผลกระทบด้านความปลอดภัยของสินค้าที่อาจเกิดขึ้นหากนำสินค้านั้นไปใช้ร่วมกับสินค้าอื่น (4) ผู้บริโภคซึ่งมีความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายจากการบริโภคสินค้าเป็นพิเศษ เช่น เด็ก สตรี มีครรภ์ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย และคนพิการ (5) มาตรฐานความปลอดภัยที่ได้รับการยอมรับเป็นการทั่วไปของสินค้าประเภทนั้น (6) แนวปฏิบัติที่ดีของผู้ประกอบการ	มาตรา 29/2 38 สินค้าที่ผู้ประกอบการจะขายหรือเสนอขาย หรือเข้าทำความตกลงเพื่อขายหรือนำเสนอด้วยวิธีการโฆษณาหรือวิธีการอื่นใด หรือนำออกวางตลาด จะต้องเป็นสินค้าที่มีความปลอดภัย การปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยของสินค้าให้พิจารณาจากเรื่อง ดังต่อไปนี้ (1) ลักษณะและประเภทของสินค้า รวมถึงส่วนประกอบของสินค้า การออกแบบสินค้า การบรรจุและบรรจุภัณฑ์ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประกอบ การติดตั้ง การบำรุงรักษา และความคาดหมายที่ผู้บริโภคทั่วไปพึงมีเกี่ยวกับสินค้านั้น (2) ลักษณะการนำเสนอสินค้า การติดฉลากคำเตือนและข้อกำหนดต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้ การกำจัด และการทำลาย และข้อบ่งชี้หรือข้อสารสนเทศใด ๆ เกี่ยวกับสินค้า รวมถึงการโฆษณาสินค้า (3) ผลกระทบด้านความปลอดภัยของสินค้าที่อาจเกิดขึ้นหากนำสินค้านั้นไปใช้ร่วมกับสินค้าอื่น (4) ผู้บริโภคซึ่งมีความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายจากการบริโภคสินค้าเป็นพิเศษ เช่น เด็ก สตรี มีครรภ์ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย และคนพิการ (5) มาตรฐานความปลอดภัยที่ได้รับการยอมรับเป็นการทั่วไปของสินค้าประเภทนั้น (6) แนวปฏิบัติที่ดีของผู้ประกอบการ
มาตรา 29/3 ผู้ประกอบการต้องไม่ผลิตสิ่ง หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายซึ่งสินค้าที่เป็นอันตราย และต้องไม่แนะนำหรือโฆษณาสินค้านี้ดังกล่า	มาตรา 29/3 39 ผู้ประกอบการต้องไม่ผลิตสิ่ง หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายซึ่งสินค้าที่เป็นอันตราย และต้องไม่แนะนำหรือโฆษณาสินค้านี้ดังกล่า
มาตรา 29/4 ผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ผลิตหรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายซึ่งสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา 30 และสินค้าอื่นที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ต้องจัดให้มีมาตรการ	มาตรา 29/4 40 ผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ผลิตหรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายซึ่งสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา 30 54 และสินค้าอื่นที่ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ต้อง

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
เพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสียหายต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้านั้นหมดสิ้นไป คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจกำหนดให้บริการใดที่ผู้ประกอบการธุรกิจต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสียหายต่ออันตรายอันเนื่องมาจากบริการนั้นหมดสิ้นไปได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาตรการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสียหายต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าหรือบริการหมดสิ้นไปที่ผู้ประกอบการธุรกิจต้องจัดให้มีนั้น ได้แก่ (1) สอดส่องดูแลความปลอดภัยของสินค้าหรือบริการของตนตลอดระยะเวลาประกันของสินค้าหรือบริการนั้น พร้อมทั้งเก็บรักษาสถิติหรือรายงานที่เกี่ยวข้อง (2) มาตรการอันเหมาะสมกับสินค้าหรือบริการเพื่อให้ทราบได้ถึงความเสี่ยงต่ออันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นตามสภาพของสินค้าหรือบริการเพื่อประโยชน์ในการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว (3) ช่องทางในการให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภค และช่องทางการรับแจ้งข้อมูลจากผู้บริโภค การตรวจสอบและพิจารณาข้อมูลที่ได้รับแจ้งจากผู้บริโภค และการแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้บริโภค ทราบโดยไม่ชักช้าพร้อมทั้งจัดทำและเก็บรักษาบันทึกหรือรายงานเกี่ยวกับการรับแจ้งและผลการพิจารณาดังกล่าว (4) มาตรการในการติดตามสินค้าที่ได้จัดจำหน่ายไป ซึ่งรวมถึงการระบุชื่อและรายละเอียดของผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือผู้จัดจำหน่าย และเลขหมายประจำสินค้าไว้ที่ตัวสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ (5) มาตรการในการติดตามบริการที่ได้ให้บริการไป ซึ่งรวมถึงการระบุชื่อและที่อยู่ของผู้รับบริการและรายละเอียดของการให้บริการ	จัดให้มีมาตรการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสียหายต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้านั้นหมดสิ้นไป คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจกำหนดให้บริการใดที่ผู้ประกอบการธุรกิจต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสียหายต่ออันตรายอันเนื่องมาจากบริการนั้นหมดสิ้นไปได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาตรการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสียหายต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าหรือบริการหมดสิ้นไปที่ผู้ประกอบการธุรกิจต้องจัดให้มีนั้น ได้แก่ (1) สอดส่องดูแลความปลอดภัยของสินค้าหรือบริการของตนตลอดระยะเวลาประกันของสินค้าหรือบริการนั้น พร้อมทั้งเก็บรักษาสถิติหรือรายงานที่เกี่ยวข้อง (2) มาตรการอันเหมาะสมกับสินค้าหรือบริการเพื่อให้ทราบได้ถึงความเสี่ยงต่ออันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นตามสภาพของสินค้าหรือบริการเพื่อประโยชน์ในการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว (3) ช่องทางในการให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภค และช่องทางการรับแจ้งข้อมูลจากผู้บริโภค การตรวจสอบและพิจารณาข้อมูลที่ได้รับแจ้งจากผู้บริโภค และการแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้บริโภค ทราบโดยไม่ชักช้าพร้อมทั้งจัดทำและเก็บรักษาบันทึกหรือรายงานเกี่ยวกับการรับแจ้งและผลการพิจารณา ดังกล่าว (4) มาตรการในการติดตามสินค้าที่ได้จัดจำหน่ายไป ซึ่งรวมถึงการระบุชื่อและรายละเอียดของผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือผู้จัดจำหน่าย และเลขหมายประจำสินค้าไว้ที่ตัวสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ (5) มาตรการในการติดตามบริการที่ได้ให้บริการไป ซึ่งรวมถึงการระบุชื่อและที่อยู่ของผู้รับบริการและรายละเอียดของการให้บริการ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
มาตรา 29/5 ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้าหรือผู้ซื้อสินค้าเพื่อนำออกให้บริการ ซึ่งเป็นสินค้าหรือบริการตามมาตรา 29/4 ต้องจัดให้มีมาตรการดังต่อไปนี้ เพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการนั้นหมดสิ้นไป (1) เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการที่ตนได้มาจากผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า และข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในความครอบครองของตน โดยส่งต่อให้ผู้ซื้อหรือผู้บริโภคได้ทราบ (2) เก็บรักษาเอกสารที่จำเป็นเพื่อการติดตามแหล่งที่มาของสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการ เช่น ชื่อและรายละเอียดของผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการนั้นไว้ และส่งมอบเอกสารดังกล่าวเมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยได้มีหนังสือเรียกให้ส่ง ผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งต้องให้ความร่วมมือกับผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย และพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการหมดสิ้นไป	มาตรา 29/5 41 ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้าหรือผู้ซื้อสินค้าเพื่อนำออกให้บริการ ซึ่งเป็นสินค้าหรือบริการตามมาตรา 29/4 40 ต้องจัดให้มีมาตรการดังต่อไปนี้ เพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการนั้นหมดสิ้นไป (1) เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการที่ตนได้มาจากผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า และข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในความครอบครองของตน โดยส่งต่อให้ผู้ซื้อหรือผู้บริโภคได้ทราบ (2) เก็บรักษาเอกสารที่จำเป็นเพื่อการติดตามแหล่งที่มาของสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการ เช่น ชื่อและรายละเอียดของผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการนั้นไว้ และส่งมอบเอกสารดังกล่าวเมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยได้มีหนังสือเรียกให้ส่ง ผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งต้องให้ความร่วมมือกับผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย และพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการหมดสิ้นไป
มาตรา 29/6 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการซึ่งต้องปฏิบัติตามมาตรา 29/4 และมาตรา 29/5 มีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าหรือบริการนั้นอาจเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ผู้ประกอบธุรกิจนั้นอาจแจ้งเตือนภัยแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย	มาตรา 29/6 42 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการซึ่งต้องปฏิบัติตามมาตรา 29/4 40 และมาตรา 29/5 41 มีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าหรือบริการนั้นอาจเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ผู้ประกอบธุรกิจนั้นอาจแจ้งเตือนภัยแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ รวมถึงผู้ประกอบการโฆษณา ผู้บริโภค และประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ในกรณีที่ปรากฏว่าสินค้าหรือบริการใดเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย หรือสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตรายนั้นมีผลทำให้บุคคลถึงแก่ความตาย รัับอันตรายสาหัส หรือเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจของบุคคล หรือเป็นอันตรายต่อทรัพย์สินอื่น ผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งต้องแจ้งความเป็นอันตรายของสินค้าหรือบริการนั้นแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ รวมถึงผู้ประกอบการโฆษณา ผู้บริโภค และประชาชน และแจ้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทราบโดยเร็ว คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการตามวรรคสองก็ได้	หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ รวมถึงผู้ประกอบการโฆษณา ผู้บริโภค และประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ในกรณีที่ปรากฏว่าสินค้าหรือบริการใดเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย หรือสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตรายนั้นมีผลทำให้บุคคลถึงแก่ความตาย รัับอันตรายสาหัส หรือเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจของบุคคล หรือเป็นอันตรายต่อทรัพย์สินอื่น ผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งต้องแจ้งความเป็นอันตรายของสินค้าหรือบริการนั้นแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ รวมถึง ผู้ประกอบการโฆษณา ผู้บริโภค และประชาชน และแจ้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทราบโดยเร็ว คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการตามวรรคสองก็ได้
มาตรา 29/7 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจพบหรือได้รับแจ้งตามมาตรา 29/6 วรรคสองว่าสินค้าหรือบริการที่ตนผลิต ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ขาย หรือมีไว้เพื่อขายหรือให้บริการ นั้นเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ผู้ประกอบธุรกิจนั้นต้องดำเนินการเพื่อปิดป้องอันตรายหรือทำให้อันตรายของสินค้าหรือบริการนั้นหมดสิ้นไป เช่น แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้าหรือบริการ เปลี่ยนสินค้าหรือเปลี่ยนวิธีให้บริการ เรียกคืนสินค้าและชดใช้ราคาสินค้า เก็บสินค้าออกจากท้องตลาดหรืองดให้บริการ และแจ้งผลการดำเนินการดังกล่าวเป็นหนังสือต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินห้าวันนับแต่วันที่เริ่มดำเนินการ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ	มาตรา 29/7 43 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจพบหรือได้รับแจ้งตามมาตรา 29/8 42 วรรคสองว่าสินค้าหรือบริการที่ตนผลิต ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ขาย หรือมีไว้เพื่อขายหรือให้บริการ นั้น เป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ผู้ประกอบธุรกิจนั้นต้องดำเนินการเพื่อปิดป้องอันตรายหรือทำให้อันตรายของสินค้าหรือบริการนั้นหมดสิ้นไป เช่น แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้าหรือบริการ เปลี่ยนสินค้าหรือเปลี่ยนวิธีให้บริการ เรียกคืนสินค้าและชดใช้ราคาสินค้า เก็บสินค้าออกจากท้องตลาดหรืองดให้บริการ และแจ้งผลการดำเนินการดังกล่าวเป็นหนังสือต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินห้าวันนับแต่วันที่เริ่มดำเนินการ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์เพื่อประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่า สินค้าชิ้นนั้นเป็นสินค้าที่เป็นอันตรายและไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดฉลากตามมาตรา 30 หรือตามกฎหมายอื่นหรือบริการนั้นเป็นบริการที่เป็นอันตรายให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งห้ามผู้ประกอบการธุรกิจผลิตเพื่อขาย ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือขายสินค้า หรืองดให้บริการ โดยจะสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้าหรือการให้บริการ หรือทำลายสินค้านั้นดังกล่าว หรือส่งกลับคืนไปยังประเทศที่นำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักร ตามควรแก่กรณี	ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์เพื่อประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่า สินค้าชิ้นนั้นเป็นสินค้าที่เป็นอันตรายและไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดฉลากตามมาตรา 30 54 หรือตามกฎหมายอื่นหรือบริการนั้นเป็นบริการที่เป็นอันตรายให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งห้ามผู้ประกอบการธุรกิจผลิตเพื่อขาย ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือขายสินค้า หรืองดให้บริการ โดยจะสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้าหรือการให้บริการ หรือทำลายสินค้านั้นดังกล่าว หรือส่งกลับคืนไปยังประเทศที่นำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักร ตามควรแก่กรณี
มาตรา 29/10 ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งห้ามขายสินค้าตามมาตรา 29/9 วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้ ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดเก็บสินค้าในท้องตลาดกลับคืนและประกาศเรียกคืนสินค้าจากผู้บริโภค และทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่จัดเก็บกลับคืนมาได้และที่อยู่ในความครอบครองของตนหมดสิ้นไป ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งทำลายสินค้านั้น เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจได้ทำลายสินค้านั้นแล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยโดยเร็ว ให้ผู้ประกอบการธุรกิจชดใช้ราคาสินค้าและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการให้ผู้บริโภคทราบภายในสามวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขาย	มาตรา 29/10 46 ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งห้ามขายสินค้าตามมาตรา 29/9 45 วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้ ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดเก็บสินค้าในท้องตลาดกลับคืนและประกาศเรียกคืนสินค้าจากผู้บริโภค และทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่จัดเก็บกลับคืนมาได้และที่อยู่ในความครอบครองของตนหมดสิ้นไป ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งทำลายสินค้านั้น เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจได้ทำลายสินค้านั้นแล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยโดยเร็ว ให้ผู้ประกอบการธุรกิจชดใช้ราคาสินค้าและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการให้ผู้บริโภคทราบภายในสามวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขาย

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
มาตรา 29/11 เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งห้ามขายตามมาตรา 29/9 วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดทำแผนการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า แผนการปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการกับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืน และแผนการเยียวยาผู้บริโภค เสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขายเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการดังกล่าวของผู้ประกอบการธุรกิจก็ได้ ให้ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาแผนตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จ และแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เสนอแผน ในกรณีที่เห็นว่าแผนทั้งหมดหรือบางส่วนไม่มีความเหมาะสมให้มีอำนาจแก้ไขแผนนั้นได้ รวมทั้งมีอำนาจสั่งเยียวยาเพิ่มเติมสิ่งที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนดำเนินการตามแผนที่ได้รับความเห็นชอบ ให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานการดำเนินการตามแผนตามวรรคหนึ่งหรือแผนที่แก้ไขตามวรรคสองให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยทราบทุกเจ็ดวันหรือตามที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนดจนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จตามแผน ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่จัดทำแผนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขาย หรือคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเห็นว่าแผนทั้งหมดหรือบางส่วนไม่อาจปฏิบัติได้ ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีอำนาจกำหนดแผนการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า แผนการปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการกับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืน หรือแผนการเยียวยาผู้บริโภค เพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการได้ตามที่เห็นสมควร	มาตรา 29/11 47 เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งห้ามขายตามมาตรา 29/9 44 วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดทำแผนการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า แผนการปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการกับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืน และแผนการเยียวยาผู้บริโภค เสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขายเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการดังกล่าวของผู้ประกอบการธุรกิจก็ได้ ให้ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาแผนตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จ และแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เสนอแผน ในกรณีที่เห็นว่าแผนทั้งหมดหรือบางส่วนไม่มีความเหมาะสมให้มีอำนาจแก้ไขแผนนั้นได้ รวมทั้งมีอำนาจสั่งเยียวยาเพิ่มเติมสิ่งที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนดำเนินการตามแผนที่ได้รับความเห็นชอบ ให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานการดำเนินการตามแผนตามวรรคหนึ่งหรือแผนที่แก้ไขตามวรรคสองให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยทราบทุกเจ็ดวันหรือตามที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนดจนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จตามแผน ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่จัดทำแผนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขาย หรือคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเห็นว่าแผนทั้งหมดหรือบางส่วนไม่อาจปฏิบัติได้ ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีอำนาจกำหนดแผนการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า แผนการปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการกับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืน หรือแผนการเยียวยาผู้บริโภค เพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการได้ตามที่เห็นสมควร

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
และให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานการดำเนินการตามแผนดังกล่าวภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ประกอบธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดทำแผน การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสี่ ไม่กระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคที่จะใช้สิทธิเรียกร้องต่อผู้ประกอบธุรกิจให้รับผิดชอบในเรื่องอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น ให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาแผนที่ได้รับความเห็นชอบหรือแผนที่ได้รับการแก้ไขตามวรรคสอง หรือแผนที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนดขึ้นตามวรรคสี่ ให้ผู้บริโภคทราบภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับทราบแผนดังกล่าว	และให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานการดำเนินการตามแผนดังกล่าวภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ประกอบธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดทำแผน การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสี่ ไม่กระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคที่จะใช้สิทธิเรียกร้องต่อผู้ประกอบธุรกิจให้รับผิดชอบในเรื่องอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น ให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาแผนที่ได้รับความเห็นชอบหรือแผนที่ได้รับการแก้ไขตามวรรคสอง หรือแผนที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนดขึ้นตามวรรคสี่ ให้ผู้บริโภคทราบภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับทราบแผนดังกล่าว
มาตรา 29/12 ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้าตามมาตรา 29/9 วรรคสอง หรือเป็นการแก้ไขปรับปรุงสินค้าตามแผนตามมาตรา 29/11 วรรคหนึ่ง ก่อนที่ผู้ประกอบธุรกิจจะนำสินค้าออกขาย ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเพื่อตรวจสอบ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตรวจสอบจนเป็นที่พอใจว่าไม่เป็นสินค้าที่เป็นอันตรายแล้ว ให้เพิกถอนคำสั่งห้ามขายสินค้าตามมาตรา 29/9 วรรคสอง	มาตรา 29/12 48 ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้า ตามมาตรา 29/9 45 วรรคสอง หรือเป็นการแก้ไขปรับปรุงสินค้าตามแผนตามมาตรา 29/11 47 วรรคหนึ่ง ก่อนที่ผู้ประกอบธุรกิจจะนำสินค้าออกขาย ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเพื่อตรวจสอบ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตรวจสอบจนเป็นที่พอใจว่าไม่เป็นสินค้าที่เป็นอันตรายแล้ว ให้เพิกถอนคำสั่งห้ามขายสินค้าตามมาตรา 29/9 45 วรรคสอง
มาตรา 29/13 เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งดให้บริการตามมาตรา 29/9 วรรคสอง ให้ผู้ประกอบธุรกิจแจ้งให้ผู้บริโภคที่รับบริการไปแล้วและยังคงมีอันตรายอยู่กับผู้บริโภคนั้นมารับการแก้ไขการให้บริการที่อยู่ในวิสัยที่จะทำได้ทันที และให้นำความในมาตรา 29/10 วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม	มาตรา 29/13 49 เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งดให้บริการตามมาตรา 29/9 45 วรรคสอง ให้ผู้ประกอบธุรกิจแจ้งให้ผู้บริโภคที่รับบริการไปแล้วและยังคงมีอันตรายอยู่กับผู้บริโภคนั้นมารับการแก้ไขการให้บริการที่อยู่ในวิสัยที่จะทำได้ทันที และให้นำความในมาตรา 29/10 46 วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดทำแผนดำเนินการปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคและแผนการเยียวยาผู้บริโภค และให้นำความในมาตรา 29/11 มาใช้บังคับโดยอนุโลม	ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดทำแผนดำเนินการปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคและแผนการเยียวยาผู้บริโภค และให้นำความในมาตรา 29/11 47 มาใช้บังคับโดยอนุโลม
มาตรา 29/14 เมื่อผู้ประกอบธุรกิจได้ดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา 29/13 แล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเพื่อตรวจสอบ และให้นำความในมาตรา 29/12 มาใช้บังคับโดยอนุโลม	มาตรา 29/14 50 เมื่อผู้ประกอบธุรกิจได้ดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา 29/13 49 แล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเพื่อตรวจสอบ และให้นำความในมาตรา 29/12 48 มาใช้บังคับโดยอนุโลม
มาตรา 29/15 คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจขยายระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติในส่วนนี้ได้ตามที่เห็นสมควร	มาตรา 29/15 51 คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจขยายระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติในส่วนนี้ได้ตามที่เห็นสมควร
มาตรา 29/16 การปิดประกาศ แจ้ง และโฆษณาข่าวสารตามที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติ ให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำทางสื่อโฆษณาที่ผู้ประกอบธุรกิจได้ใช้ในการโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้น และสื่อรูปแบบอื่น ๆ ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด รวมทั้งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการแจ้งในเว็บไซต์ของผู้ประกอบธุรกิจและแจ้งเป็นหนังสือ ไปรษณีย์ อีเล็กทรอนิกส์ หรือช่องทางอื่นที่ผู้ประกอบธุรกิจเสนอขายสินค้าหรือบริการนั้นให้แก่ผู้บริโภคโดยตรงเพื่อทราบ โดยการปิดประกาศหรือโฆษณาข่าวสารให้กระทำต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะกำหนดเป็นอย่างอื่น และเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะกำหนดหลักเกณฑ์การปิดประกาศ แจ้ง หรือการโฆษณาดังกล่าวด้วยก็ได้	มาตรา 29/16 52 การปิดประกาศ แจ้ง และโฆษณาข่าวสารตามที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติ ให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำทางสื่อโฆษณาที่ผู้ประกอบธุรกิจได้ใช้ในการโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้นและสื่อรูปแบบอื่น ๆ ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด รวมทั้งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการแจ้งในเว็บไซต์ของผู้ประกอบธุรกิจและแจ้งเป็นหนังสือ ไปรษณีย์ อีเล็กทรอนิกส์ หรือช่องทางอื่นที่ผู้ประกอบธุรกิจเสนอขายสินค้าหรือบริการนั้นให้แก่ผู้บริโภคโดยตรงเพื่อทราบ โดยการปิดประกาศหรือโฆษณาข่าวสารให้กระทำต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะกำหนดเป็นอย่างอื่น และเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะกำหนดหลักเกณฑ์การปิดประกาศ แจ้ง หรือการโฆษณาดังกล่าวด้วยก็ได้
มาตรา 29/17 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่แจ้งความเป็นอันตรายของสินค้าหรือบริการตามมาตรา 29/6 วรรคสอง หรือไม่ดำเนินการหรือ	มาตรา 29/17 53 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่แจ้งความเป็นอันตรายของสินค้าหรือบริการตามมาตรา 29/6 42 วรรคสอง หรือไม่ดำเนินการหรือ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
ดำเนินการไม่ครบถ้วนในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ตามมาตรา 29/8 หรือไม่เปิดเผย แจ้ง หรือโฆษณาตามมาตรา 29/10 วรรคสี่ มาตรา 29/11 วรรคหก หรือ มาตรา 29/13 เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทน และให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่ม โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เมื่อดำเนินการแล้ว ให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยทราบด้วย	ดำเนินการไม่ครบถ้วนในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ตามมาตรา <u>29/8 44</u> หรือไม่เปิดเผย แจ้ง หรือโฆษณาตามมาตรา <u>29/10 46</u> วรรคสี่ มาตรา <u>29/11 47</u> วรรคหก หรือ มาตรา <u>29/13 49</u> เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทน และให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่ม โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เมื่อดำเนินการแล้ว ให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยทราบด้วย
ส่วนที่ 2 การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านฉลาก	ส่วนที่ <u>2 3</u> การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านฉลาก
มาตรา 30 ให้สินค้าที่ผลิตเพื่อขายโดยโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและสินค้าที่ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับสินค้าที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในกรณีที่ปรากฏว่ามีสินค้าที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพ ร่างกาย หรือจิตใจ เนื่องในการใช้สินค้าหรือโดยสภาพของสินค้านั้น หรือมีสินค้าที่ประชาชนทั่วไปใช้เป็นประจำ ซึ่งการกำหนดฉลากของสินค้านั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคในการที่จะทราบข้อเท็จจริงในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้านั้น แต่สินค้านั้นดังกล่าวไม่เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลากตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการว่าด้วยฉลากมีอำนาจกำหนดให้สินค้านั้นเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลากได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	มาตรา <u>30 54</u> ให้สินค้าที่ผลิตเพื่อขายโดยโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและสินค้าที่ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับสินค้าที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในกรณีที่ปรากฏว่ามีสินค้าที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพ ร่างกาย หรือจิตใจเนื่องในการใช้สินค้าหรือโดยสภาพของสินค้านั้น หรือมีสินค้าที่ประชาชนทั่วไปใช้เป็นประจำ ซึ่งการกำหนดฉลากของสินค้านั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคในการที่จะทราบข้อเท็จจริงในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้านั้น แต่สินค้านั้นดังกล่าวไม่เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลากตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการว่าด้วยฉลากมีอำนาจกำหนดให้สินค้านั้นเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลากได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
มาตรา 31 ฉลากของสินค้าที่ควบคุมฉลากจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้ (1) ใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริงและไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้า (2) ต้องระบุข้อความดังต่อไปนี้ (ก) ชื่อหรือเครื่องหมายการค้าของผู้ผลิตหรือของผู้นำเข้าเพื่อขาย แล้วแต่กรณี (ข) สถานที่ผลิตหรือสถานที่ประกอบธุรกิจนำเข้า แล้วแต่กรณี (ค) ระบุข้อความที่แสดงให้เห็นได้ว่าสินค้านั้นคืออะไร ในกรณีที่เป็นสินค้านำเข้าให้ระบุชื่อประเทศที่ผลิตด้วย (3) ต้องระบุข้อความอันจำเป็น ได้แก่ ราคา ปริมาณ วิธีใช้ ข้อแนะนำ คำเตือน วัน เดือน ปีที่หมดอายุในกรณีเป็นสินค้าที่หมดอายุได้ หรือกรณีอื่น เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้ส่งหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อขายซึ่งสินค้าที่ควบคุมฉลาก แล้วแต่กรณี เป็นผู้จัดทำฉลากก่อนขายและฉลากนั้นต้องมีข้อความดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ในการนี้ ข้อความตามวรรคหนึ่ง (2) และ (3) ต้องจัดทำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	มาตรา ๕๕ ฉลากของสินค้าที่ควบคุมฉลากจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้ (1) ใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริงและไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้า (2) ต้องระบุข้อความดังต่อไปนี้ (ก) ชื่อหรือเครื่องหมายการค้าของผู้ผลิตหรือของผู้นำเข้าเพื่อขาย แล้วแต่กรณี (ข) สถานที่ผลิตหรือสถานที่ประกอบธุรกิจนำเข้า แล้วแต่กรณี (ค) ระบุข้อความที่แสดงให้เห็นได้ว่าสินค้านั้นคืออะไร ในกรณีที่เป็นสินค้านำเข้าให้ระบุชื่อประเทศที่ผลิตด้วย (3) ต้องระบุข้อความอันจำเป็น ได้แก่ ราคา ปริมาณ วิธีใช้ ข้อแนะนำ คำเตือน วัน เดือน ปีที่หมดอายุในกรณีเป็นสินค้าที่หมดอายุได้ หรือกรณีอื่น เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้ส่งหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายซึ่งสินค้าที่ควบคุมฉลาก แล้วแต่กรณี เป็นผู้จัดทำฉลากก่อนขายและฉลากนั้นต้องมีข้อความดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ในการนี้ ข้อความตามวรรคหนึ่ง (2) และ (3) ต้องจัดทำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
มาตรา 32 การกำหนดข้อความของฉลากตามมาตรา 30 ต้องไม่เป็นการบังคับให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องเปิดเผยความลับทางการผลิต เว้นแต่ข้อความดังกล่าวจะเป็นสิ่งจำเป็นที่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้บริโภค	มาตรา ๕๔ ๕๕ การกำหนดข้อความของฉลากตามมาตรา ๕๔ ๕๕ ต้องไม่เป็นการบังคับให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องเปิดเผยความลับในการผลิต เว้นแต่ข้อความดังกล่าวจะเป็นสิ่งจำเป็นที่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้บริโภค
มาตรา 33 เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยฉลากเห็นว่าฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา 31	มาตรา ๕๖ ๕๗ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยฉลากเห็นว่าฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๕ ๕๖

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
คณะกรรมการว่าด้วยฉลากมีอำนาจสั่งให้ ผู้ประกอบการธุรกิจเลิกใช้ฉลากดังกล่าวหรือ ดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง	คณะกรรมการว่าด้วยฉลากมีอำนาจสั่งให้ ผู้ประกอบการธุรกิจเลิกใช้ฉลากดังกล่าวหรือ ดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง
มาตรา 34 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดสงสัยว่า ฉลากของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตาม มาตรา 31 ผู้ประกอบธุรกิจผู้นั้นอาจขอให้ คณะกรรมการว่าด้วยฉลากพิจารณาให้ความเห็น ในฉลากนั้นก่อนได้ ในกรณีนี้ให้นำมาตรา 29 มาใช้ บังคับโดยอนุโลม	มาตรา 34 58 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดสงสัยว่า ฉลากของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตาม มาตรา 31 55 ผู้ประกอบธุรกิจผู้นั้นอาจขอให้ คณะกรรมการว่าด้วยฉลากพิจารณาให้ความเห็น ในฉลากนั้นก่อนได้ ในกรณีนี้ให้นำมาตรา 29 36 มาใช้บังคับโดยอนุโลม
มาตรา 35 เพื่อประโยชน์ในการควบคุม และการตรวจสอบการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับสินค้า ที่ควบคุมฉลาก รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศใน ราชกิจจานุเบกษากำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจ ในสินค้าดังกล่าวต้องจัดทำและเก็บรักษาบัญชี เอกสาร และหลักฐานเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ทำการตรวจสอบได้ วิธีจัดทำและเก็บรักษาบัญชี เอกสารและ หลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง	มาตรา 35 59 เพื่อประโยชน์ในการควบคุม และการตรวจสอบการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับสินค้า ที่ควบคุมฉลาก รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศใน ราชกิจจานุเบกษากำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจ ในสินค้าดังกล่าวต้องจัดทำและเก็บรักษาบัญชี เอกสาร และหลักฐานเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ทำการตรวจสอบได้ วิธีจัดทำและเก็บรักษาบัญชี เอกสารและ หลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง
ส่วนที่ 2 ทวิ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านสัญญา	ส่วนที่ 2 ทวิ 4 การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านสัญญา
มาตรา 35 ทวิ ในการประกอบธุรกิจขาย สินค้าหรือให้บริการใด ถ้าสัญญาซื้อขายหรือสัญญา ให้บริการนั้นมีกฎหมายกำหนดให้ต้องทำเป็น หนังสือ หรือที่ตามปกติประเพณีทำเป็นหนังสือ คณะกรรมการว่าด้วยสัญญามีอำนาจกำหนดให้การ ประกอบธุรกิจขายสินค้าหรือให้บริการนั้นเป็น ธุรกิจที่ควบคุมสัญญาได้ ในการประกอบธุรกิจที่ควบคุมสัญญา สัญญาที่ ผู้ประกอบการทำกับผู้บริโภคจะต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้	มาตรา 35 ทวิ 60 ในการประกอบธุรกิจขาย สินค้าหรือให้บริการใด ถ้าสัญญาซื้อขายหรือสัญญา ให้บริการนั้น <u>อาจมี</u> กฎหมายกำหนดให้ต้องทำเป็น หนังสือ หรือที่ตามปกติประเพณีทำเป็นหนังสือ <u>หรือมีการใช้ข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม หรือสัญญา</u> <u>อื่นใดตามที่</u> คณะกรรมการเห็นสมควร คณะกรรมการว่าด้วยสัญญามีอำนาจกำหนดให้การ ประกอบธุรกิจขายสินค้าหรือให้บริการนั้นเป็น ธุรกิจที่ควบคุมสัญญาได้ ในการประกอบธุรกิจที่ควบคุมสัญญา สัญญาที่ ผู้ประกอบการทำกับผู้บริโภคจะต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
(1) ใช้ข้อสัญญาที่จำเป็นซึ่งหากมิได้ใช้ข้อสัญญาเช่นนั้น จะทำให้ผู้บริโภคเสียเปรียบผู้ประกอบการธุรกิจเกินสมควร (2) ห้ามใช้ข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนด และเพื่อประโยชน์ของผู้บริโภคเป็นส่วนรวม คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาจะให้ผู้ประกอบการธุรกิจจัดทำสัญญาตามแบบที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดก็ได้ การกำหนดตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา	(1) ใช้ข้อสัญญาที่จำเป็นซึ่งหากมิได้ใช้ข้อสัญญาเช่นนั้น จะทำให้ผู้บริโภคเสียเปรียบผู้ประกอบการธุรกิจเกินสมควร (2) ห้ามใช้ข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดและเพื่อประโยชน์ของผู้บริโภคเป็นส่วนรวม คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาจะให้ผู้ประกอบการธุรกิจจัดทำสัญญาตามแบบที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดก็ได้ การกำหนดตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา
	<u>มาตรา 61 สัญญาหรือข้อตกลงระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจกับผู้บริโภค ต้องมีข้อความที่เป็นธรรมและไม่ก่อให้เกิดผู้บริโภคเสียเปรียบเกินสมควรทั้งในกระบวนการก่อสัญญาและในส่วนของเนื้อหาของสัญญาหรือข้อตกลงดังกล่าว</u>
มาตรา 35 ตี เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดให้สัญญาของการประกอบธุรกิจที่ควบคุมสัญญาต้องใช้ข้อสัญญาใด หรือต้องใช้ข้อสัญญาใดโดยมีเงื่อนไขในการใช้ข้อสัญญานั้นด้วยตามมาตรา 35 ทวิ แล้ว ถ้าสัญญานั้นไม่ใช่ข้อสัญญาดังกล่าวหรือใช้ข้อสัญญาดังกล่าวแต่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไข ให้ถือว่าสัญญานั้นใช้ข้อสัญญาดังกล่าวหรือใช้ข้อสัญญาดังกล่าวตามเงื่อนไขนั้น แล้วแต่กรณี	มาตรา ๕๕ ตี 62 เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดให้สัญญาของการประกอบธุรกิจที่ควบคุมสัญญาต้องใช้ข้อสัญญาใด หรือต้องใช้ข้อสัญญาใดโดยมีเงื่อนไขในการใช้ข้อสัญญานั้นด้วยตามมาตรา ๕๕ ทวิ 60 แล้ว ถ้าสัญญานั้นไม่ใช่ข้อสัญญาดังกล่าวหรือใช้ข้อสัญญาดังกล่าวแต่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไข ให้ถือว่าสัญญานั้นใช้ข้อสัญญาดังกล่าวหรือใช้ข้อสัญญาดังกล่าวตามเงื่อนไขนั้น แล้วแต่กรณี
มาตรา 35 จัตวา เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดให้สัญญาของการประกอบธุรกิจที่ควบคุมสัญญาต้องไม่ใช่ข้อสัญญาใดตามมาตรา 35 ทวิ แล้ว ถ้าสัญญานั้นใช้ข้อสัญญาดังกล่าวให้ถือว่าสัญญานั้นไม่มีข้อสัญญาเช่นนั้น	มาตรา ๕๕ สัตว 63 เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดให้สัญญาของการประกอบธุรกิจที่ควบคุมสัญญาต้องไม่ใช่ข้อสัญญาใดตามมาตรา ๕๕ ทวิ 60 แล้ว ถ้าสัญญานั้นใช้ข้อสัญญาดังกล่าวให้ถือว่าสัญญานั้นไม่มีข้อสัญญาเช่นนั้น
มาตรา 35 เบญจ คณะกรรมการว่าด้วยสัญญามีอำนาจกำหนดให้การประกอบธุรกิจขาย	มาตรา ๕๕ เษฏ 64 คณะกรรมการว่าด้วยสัญญามีอำนาจกำหนดให้การประกอบธุรกิจขาย

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
สินค้าหรือให้บริการอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินได้ ในการประกอบธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน หลักฐานการรับเงินจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้ (1) มีรายการและใช้ข้อความที่จำเป็น ซึ่งหากมิได้มีรายการหรือมิได้ใช้ข้อความเช่นนั้นจะทำให้ผู้บริโภคเสียเปรียบผู้ประกอบการ (2) ห้ามใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนด การกำหนดตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา	สินค้าหรือให้บริการอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินได้ ในการประกอบธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน หลักฐานการรับเงินจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้ (1) มีรายการและใช้ข้อความที่จำเป็น ซึ่งหากมิได้มีรายการหรือมิได้ใช้ข้อความเช่นนั้นจะทำให้ผู้บริโภคเสียเปรียบผู้ประกอบการ (2) ห้ามใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนด การกำหนดตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา
มาตรา 35 ฉ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดให้หลักฐานการรับเงินของการประกอบธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินต้องใช้ข้อความใด หรือต้องใช้ข้อความใด โดยมีเงื่อนไขในการใช้ข้อความนั้นด้วย หรือต้องไม่ใช้ข้อความใดตามมาตรา 35 เบญจ แล้วให้นำมาตรา 35 ตริ และมาตรา 35 จัตวา มาใช้บังคับแก่หลักฐานการรับเงินดังกล่าวโดยอนุโลม	มาตรา 35 ๕ 65 เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดให้หลักฐานการรับเงินของการประกอบธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินต้องใช้ข้อความใด หรือต้องใช้ข้อความใด โดยมีเงื่อนไขในการใช้ข้อความนั้นด้วย หรือต้องไม่ใช้ข้อความใดตามมาตรา 35 ๕๕ 64 แล้วให้นำมาตรา 35 ๕๕ 62 และมาตรา 35 ๕๕๖ 63 มาใช้บังคับแก่หลักฐานการรับเงินดังกล่าวโดยอนุโลม
มาตรา 35 สัตต ในกรณีที่ผู้ประกอบการขายสินค้าหรือให้บริการโดยให้คำมั่นว่าจะทำสัญญารับประกันให้ไว้แก่ผู้บริโภค สัญญาดังกล่าวต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้ประกอบการหรือผู้แทน และต้องส่งมอบสัญญานั้นแก่ผู้บริโภคพร้อมกับการส่งมอบสินค้าหรือให้บริการ ถ้าสัญญาตามวรรคหนึ่งทำเป็นภาษาต่างประเทศต้องมีคำแปลภาษาไทยกำกับไว้ด้วย	มาตรา 35 สัตต 66 ในกรณีที่ผู้ประกอบการขายสินค้าหรือให้บริการโดยให้คำมั่นว่าจะทำสัญญารับประกันให้ไว้แก่ผู้บริโภค สัญญาดังกล่าวต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้ประกอบการหรือผู้แทน และต้องส่งมอบสัญญานั้นแก่ผู้บริโภคพร้อมกับการส่งมอบสินค้าหรือให้บริการ ถ้าสัญญาตามวรรคหนึ่งทำเป็นภาษาต่างประเทศต้องมีคำแปลภาษาไทยกำกับไว้ด้วย
มาตรา 35 ๖๖ ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ส่งมอบสัญญาที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญาและแบบถูกต้องตามมาตรา 35 ทวิ หรือส่งมอบ	มาตรา 35 ๖๖ 67 ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ส่งมอบสัญญาที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญาและแบบถูกต้องตามมาตรา 35 ทวิ 60 หรือส่งมอบ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
หลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความถูกต้องตามมาตรา 35 เบญจ ให้แก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาที่เป็นทางปฏิบัติตามปกติสำหรับการประกอบธุรกิจประเภทนั้น ๆ หรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่ระยะเวลาใดจะถึงก่อน	หลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความถูกต้องตามมาตรา 38 หมวด 64 ให้แก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาที่เป็นทางปฏิบัติตามปกติสำหรับการประกอบธุรกิจประเภทนั้น ๆ หรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่ระยะเวลาใดจะถึงก่อน
	มาตรา 68 สัญญาหรือข้อตกลงที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นสัญญาหรือข้อตกลงที่ไม่เป็นธรรม (1) ข้อตกลงของสัญญาคลุมเครือ ไม่ชัดเจนยากแก่ความเข้าใจ (2) ข้อตกลงของสัญญาขัดต่อความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดีของประชาชน (3) ข้อตกลงของสัญญาที่มีข้อยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดของผู้ประกอบธุรกิจที่สร้างความเสียหายโดยประมาทเลินเล่อ (4) ข้อตกลงของสัญญาที่มีข้อยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดของผู้ประกอบธุรกิจจากการกระทำที่ฝ่าฝืนคำรับรองหรือหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด เช่น ความรับผิดจากสินค้าชำรุดบกพร่อง หรือ รอนสิทธิโดยไม่มีเหตุอันสมควร (5) สัญญาหรือข้อตกลงตามที่คณะกรรมการกำหนด
	มาตรา 69 การพิจารณาว่าสัญญาหรือข้อตกลงใดมีกระบวนการก่อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมหรือก่อให้เกิดความเสียหายเปรียบกันสมควรให้พิจารณาจากพฤติการณ์ทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำสัญญา รวมทั้ง (1) ความรู้และความเข้าใจของผู้บริโภคเกี่ยวกับความหมายของข้อกำหนดในสัญญาหรือผลของการดำเนินการเหล่านี้ (2) อำนาจในการต่อรองของคู่สัญญา

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
	(3) การต่อรองหรือการเจรจาจากกันของคู่สัญญา ในเวลาก่อนหรือขณะทำสัญญา มีลักษณะเป็นการสร้างความกดดันให้แก่ผู้บริโภคเกินสมควร (4) สิทธิของผู้บริโภคในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาหรือข้อตกลง รวมทั้งการใช้สิทธิในการเลิกสัญญา (5) ขนาดและรูปแบบของตัวอักษรที่ปรากฏในสัญญาต้องอ่านเข้าใจง่าย (6) ในกรณีที่ผู้บริโภคมีความสามารถในการเข้าทำสัญญา ต้องมีการพิจารณาความเข้าใจและสถานะของผู้บริโภคที่เข้าทำสัญญาว่าผู้บริโภคสามารถเข้าใจสัญญาหรือข้อตกลงหรือผลกระทบของสัญญานั้นได้อย่างเหมาะสมเนื่องจากอายุ โรค หรือความพิการทางร่างกาย สภาพจิตใจ การศึกษา หรือภาวะทางภาษา หรือผิดปกติทางอารมณ์ ประกอบ
มาตรา 35 นว ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดสงสัยว่าแบบสัญญาหรือแบบหลักฐานการรับเงินของตน จะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประกอบธุรกิจผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาให้ความเห็นในแบบสัญญาหรือแบบหลักฐานการรับเงินนั้นก่อนได้ ในกรณีนี้ให้นำมาตรา 29 มาใช้บังคับโดยอนุโลม	มาตรา ๖๕ หรือ 70 ผู้บริโภคหรือผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดที่สงสัยว่าแบบสัญญาหรือแบบหลักฐานการรับเงินของตนผู้ประกอบธุรกิจรายใด จะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้บริโภคหรือผู้ประกอบธุรกิจผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาให้ความเห็นในแบบสัญญาหรือแบบหลักฐานการรับเงินนั้นก่อนได้ ในกรณีนี้ให้นำมาตรา 2๗ 36 มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมให้กับผู้บริโภค
	มาตรา 71 ให้คณะกรรมการว่าด้วยสัญญามีอำนาจและหน้าที่วินิจฉัยและชี้ขาดข้อพิพาทเกี่ยวกับการใช้ข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม หรือเรื่องอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาเห็นว่าสัญญาหรือหลักฐานการรับเงินใดฝ่าฝืนมาตรา 68 มาตรา 69 ให้คณะกรรมการว่าด้วยสัญญามีอำนาจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
	(1) ให้แก้ไขสัญญาหรือข้อความบางอย่างที่ปรากฏในสัญญาหรือหลักฐานการรับเงิน และจัดส่งสัญญาที่แก้ไขให้คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาพิจารณา ก่อนนำออกใช้แก่ผู้บริโภค (2) ให้ส่งมอบสัญญาหรือหลักฐานการรับเงินที่แก้ไขแก่ผู้บริโภคที่เป็นคู่สัญญาทราบ (3) ห้ามการใช้สัญญาหรือหลักฐานการรับเงินจนกว่าจะมีการแก้ไขสัญญาหรือหลักฐานการรับเงินตามที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนด เพื่อประโยชน์แก่ผู้บริโภคโดยรวม ให้คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก เพื่อให้ผู้ที่ใช้สัญญาแบบเดียวกันรับทราบถึงการห้ามใช้สัญญาหรือหลักฐานการรับเงินที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาได้มีคำสั่งดังกล่าวตาม (3) ในการออกคำสั่งตามความในวรรคก่อน ให้คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภค ประกอบกับความสุจริตใจในการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจ
	<u>มาตรา 72</u> ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาพิจารณาว่าสัญญาหรือข้อตกลงนั้นไม่เป็นธรรมหรือก่อให้เกิดผู้บริโภคเสียเปรียบเกินสมควรตาม <u>มาตรา 71</u> ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศให้สัญญาหรือข้อสัญญานั้นไม่มีผลใช้บังคับ รวมทั้งออกประกาศเพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจดำเนินการแก้ไขข้อสัญญาหรือข้อตกลงที่ไม่เป็นธรรมดังกล่าว
	ส่วนที่ 5 การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
	<u>มาตรา 73</u> ในส่วนนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น <u>“พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์”</u> หมายความว่า การซื้อขายสินค้าหรือบริการโดยวิธีการใช้อิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือบริการตลาดกลางในการซื้อขายสินค้าหรือบริการ (E-Marketplace) <u>“บริการแพลตฟอร์มดิจิทัล”</u> หมายความว่า การให้บริการสื่อกลางทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการบริหารจัดการข้อมูลเพื่อให้เกิดการเชื่อมต่อกันโดยใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ระหว่างผู้ประกอบการ ผู้บริโภค หรือผู้ใช้บริการ เพื่อให้เกิดธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะคิดค่าบริการหรือไม่ก็ตามแต่ไม่รวมถึงบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลที่มีไว้เพื่อเสนอสินค้าหรือบริการของผู้ประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลรายเดียวหรือบริษัทในเครือซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าว ไม่ว่าจะเสนอสินค้าหรือบริการแก่บุคคลภายนอกหรือแก่บริษัทในเครือ
	<u>มาตรา 74</u> การประกอบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องแสดงข้อมูลเกี่ยวกับร้านค้าที่มีการจดทะเบียนพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และต้องแจ้งให้ทราบถึงมูลรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ หรือลักษณะของสินค้าหรือบริการ ตลอดจนการส่งมอบ การจัดหา หรือการใช้สินค้าหรือบริการ ตลอดจนช่องทางในการติดต่อที่ผู้บริโภคเข้าถึงได้โดยสะดวก เพื่อประโยชน์ในการร้องเรียน
	<u>มาตรา 75</u> ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยตัวแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับกับการประกอบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีผู้ให้บริการแพลตฟอร์มดิจิทัลเป็นคนกลาง

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
	<u>มาตรา 76 ผู้ประกอบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีการให้บริการเรียกเก็บเงินปลายทาง ต้องไม่ใช่ข้อความหรือโฆษณาใดเพื่อกำหนดยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบจากการส่งสินค้า และต้องรับผิดชอบให้มีการตรวจสอบสินค้าก่อนชำระเงินปลายทาง</u>
	<u>มาตรา 77 ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เห็นว่าการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจอาจเป็นการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคตามมาตรา 6 ให้คณะกรรมการว่าด้วยพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มีอำนาจดังต่อไปนี้</u> (1) กำหนดให้การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบธุรกิจนั้นต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการว่าด้วยพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กำหนด (2) กำหนดมาตรการเฉพาะเพื่อคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (3) กำหนดมาตรการเฉพาะเพื่อควบคุมการโฆษณาบนแพลตฟอร์มดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็ก ผู้พิการ ผู้สูงอายุ (4) กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์หรือผู้ให้บริการแพลตฟอร์มดิจิทัลออกประกาศเรียกคืนสินค้าเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าเป็นสินค้าที่ละเมิดต่อสิทธิของผู้บริโภคในวงกว้าง (5) รายงานข้อมูลผู้ประกอบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่ต้องสงสัย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คณะกรรมการว่าด้วยพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กำหนด (6) ให้แก้ไขข้อความโฆษณาหรือข้อสัญญาใดที่ปรากฏบนแพลตฟอร์มดิจิทัลซึ่งมีลักษณะที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
	(7) <u>วินิจฉัยชี้ขาดการกระทำผิดของผู้ประกอบธุรกิจที่มีการร้องเรียนเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ตามบทบัญญัติในหมวดนี้</u> (8) <u>กำหนดมาตรการเพื่อควบคุม ตรวจสอบ ผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง ที่ไม่ได้ภายใต้กฎหมายขายตรงและตลาดแบบตรง</u>
	<u>มาตรา 78 ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เห็นว่าผู้ประกอบธุรกิจใดฝ่าฝืนมาตรา 74 หรือมาตรา 76 ให้คณะกรรมการว่าด้วยพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มีอำนาจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้</u> (1) <u>ระงับการประกอบธุรกิจบนแพลตฟอร์มดิจิทัล ตามระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เห็นสมควร และรายงานต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อถอนการรับแจ้งการประกอบธุรกิจ</u> (2) <u>ห้ามการจำหน่ายสินค้าหรือบริการใดที่ปรากฏบนแพลตฟอร์มดิจิทัลซึ่งมีลักษณะที่กระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค</u> (3) <u>ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นแล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คณะกรรมการว่าด้วยพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กำหนด</u> <u>ในการออกคำสั่งตาม (3) ให้คณะกรรมการว่าด้วยพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภค ประกอบกับความสุจริตใจในการกระทำของผู้กระทำการโฆษณาและช่องทางโฆษณาของผู้ประกอบธุรกิจบนแพลตฟอร์มดิจิทัล</u>
	ส่วนที่ 6 <u>การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านสินค้าชำรุดบกพร่อง</u>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
	<u>มาตรา 79</u> ถ้ามีความชำรุดบกพร่องของสินค้า ผู้ประกอบธุรกิจที่ขายสินค้าต้องรับผิดชอบเมื่อความชำรุดบกพร่องของสินค้านั้นอยู่ในเวลาส่งมอบและปรากฏขึ้นภายในเวลาไม่เกิน หกเดือน นับแต่เวลาส่งมอบ ไม่ว่าผู้ประกอบธุรกิจจะรู้ถึงความชำรุดบกพร่องของสินค้าหรือไม่ก็ตาม ยกเว้นกรณีรถยนต์ที่ชำรุดบกพร่องภายในหนึ่งปีนับแต่วันส่งมอบให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่ารถยนต์นั้นชำรุดบกพร่องในเวลาส่งมอบสินค้า
	<u>มาตรา 80</u> ในกรณีที่สินค้าซึ่งขายนั้นชำรุดบกพร่อง ผู้ประกอบธุรกิจต้องรับผิดชอบต่อความชำรุดบกพร่องของสินค้านั้นในกรณีความบกพร่องเป็นเหตุทำให้สินค้าเสื่อมสภาพ เสื่อมราคา เสื่อมประโยชน์ของการใช้สินค้าตามปกติ หรือก่อนเวลาที่คาดหมายได้ของวิญญูชน หรือไม่สามารถใช้สอยได้ตามสัญญาหรือโฆษณา หรือได้รับสินค้าผิดประเภทหรือน้อยกว่าจำนวนที่ตกลงกันไว้ รวมถึงกรณีสินค้าที่ต้องมีคู่มือติดตั้งหรือประกอบ แต่ไม่มีคู่มือหรือไม่มีภาษาไทยประกอบ หรือคู่มือให้ข้อมูลติดตั้งหรือประกอบไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน
	<u>มาตรา 81</u> กรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องรับผิดชอบต่อความชำรุดบกพร่อง ให้ผู้บริโภคมีสิทธิดังต่อไปนี้ (1) เรียกให้ผู้ประกอบธุรกิจซ่อมแซมสินค้า (2) เรียกให้ผู้ประกอบธุรกิจเปลี่ยนสินค้า (3) ขอลดราคาสินค้า (4) คืนเงินเต็มจำนวน หรือ เลิกสัญญา (5) ปฏิเสธชำระราคา หรือค่างวดสินค้า ในกรณีที่สัญญาซื้อขายมีข้อตกลงชำระราคาสินค้าเป็นงวด หรือ ยังไม่ถึงกำหนดชำระราคา การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคในอันที่จะเรียกค่าเสียหาย รวมถึง

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
	ค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควรจากผู้ประกอบธุรกิจ
	<u>มาตรา 82</u> ในการใช้สิทธิเรียกให้ผู้บริโภคใช้สิทธิเรียกให้ผู้ประกอบธุรกิจซ่อมแซมสินค้าเป็นลำดับแรก ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ซ่อมแซมสินค้าจนความชำรุดบกพร่องนั้นหมดสิ้นไปภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับมอบสินค้านั้นไว้ซ่อมแซม โดยต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นแก่การนั้น ทั้งนี้ ผู้ประกอบธุรกิจอาจเลือกเปลี่ยนสินค้าให้แก่ผู้บริโภค ก็ได้ ในกรณีรถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์ ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ซ่อมแซมสินค้าจนความชำรุดบกพร่องนั้นหมดสิ้นไปภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับมอบสินค้านั้นไว้ซ่อมแซม และให้ผู้ประกอบธุรกิจชำระค่าใช้จ่ายหรือจัดหาประโยชน์อื่นใดให้แก่ผู้บริโภค เพื่อชดเชยการขาดประโยชน์ หรือไม่สามารถใช้ประโยชน์จากรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ ที่ชำรุดบกพร่องตามระยะเวลาที่กำหนด หากความชำรุดบกพร่องนั้นไม่อาจแก้ไขได้โดยผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการซ่อมแซมภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้วแต่กรณีหรือความชำรุดบกพร่องไม่อาจแก้ไขด้วยการซ่อมแซมได้ ผู้บริโภคมีสิทธิเรียกให้ผู้ประกอบธุรกิจเปลี่ยนสินค้า ขอลดราคาสินค้า หรือเลิกสัญญาเสียก็ได้ โดยผู้บริโภคไม่ต้องชำระเงินเพิ่มเติมหรือค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม
	<u>มาตรา 83</u> สินค้าที่ผู้ประกอบธุรกิจจะเปลี่ยนให้ตามความของพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นสินค้าใหม่ ประเภทและชนิดเดียวกันที่ไม่เคยถูกใช้งานมาก่อน ในกรณีเช่นนี้ ผู้ประกอบธุรกิจยังต้องรับผิดชอบเพื่อความชำรุดบกพร่องของสินค้าที่เปลี่ยนให้ใหม่นั้น

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
	<u>กรณีผู้บริโภคใช้สิทธิเปลี่ยนสินค้า ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ต้องเปลี่ยนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริโภคแสดงเจตนา ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจปฏิเสธไม่เปลี่ยนสินค้าที่ชำรุดบกพร่องหรือไม่สามารถเปลี่ยนสินค้าให้แก่ผู้บริโภค ให้ถือว่าสัญญาเลิกกัน และผู้ขายคืนเงินตามราคาของสินค้าที่ผู้ซื้อได้ชำระไป ตามพระราชบัญญัตินี้</u>
	<u>มาตรา 84 ในกรณีผู้บริโภคใช้สิทธิลดราคาของสินค้า ให้คำนึงถึงเรื่องดังต่อไปนี้</u> <u>(1) ประเภทและชนิดของสินค้า</u> <u>(2) มูลค่าของสินค้าที่สามารถใช้งานได้</u> <u>ตามปกติเปรียบเทียบกับมูลค่าของสินค้าที่ชำรุดบกพร่อง</u> <u>(3) ระยะเวลาการใช้งานของสินค้า</u> <u>(4) สภาพความชำรุดบกพร่องของสินค้า</u> <u>เงินที่ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องคืนให้แก่ผู้บริโภค ในกรณีลดราคาสินค้าให้ให้คืนภายใน 15 วัน พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมายนับแต่วันที่ผู้ขายได้รับเงินนั้นไว้</u>
	<u>มาตรา 85 การใช้สิทธิเลิกสัญญา ผู้บริโภคอาจแสดงเจตนาโดยการคืนสินค้า หรือบอกกล่าวด้วยวิธีอื่นใดไปยังผู้ประกอบธุรกิจก็ได้ โดยผู้บริโภคไม่ต้องชำระค่าใช้จ่ายในการเลิกสัญญา และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเลิกสัญญา</u>
	<u>มาตรา 86 เมื่อผู้บริโภคใช้สิทธิเลิกสัญญา หรือกรณีที่สัญญาเลิกกันตามบทบัญญัติอื่นๆ ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ผู้บริโภคมีสิทธิเรียกร้องดังต่อไปนี้</u> <u>(1) ราคาของสินค้าที่ผู้บริโภคได้ชำระไป พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมายนับแต่วันที่ผู้ประกอบธุรกิจได้รับเงินไว้</u> <u>(2) ค่าใช้จ่ายเพื่อชดเชยค่าเสียหายที่ต้องขาดประโยชน์ตามสมควร โดยคิดคำนวณค่าใช้จ่ายนับแต่วันที่ขาดประโยชน์จนถึงวันที่ผู้บริโภคใช้</u>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
	<u>สิทธิเลิกสัญญา</u> ทั้งนี้ รวมค่าขาดประโยชน์ตาม มาตรา 15 วรรคสอง ด้วย (3) ค่าเสียหายอื่นอันเกิดจากความชำรุด บกพร่องของสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้และตาม กฎหมายอื่น
	<u>มาตรา 87</u> ในกรณีที่ เป็นสินค้าตามสัญญา เช่าซื้อ ให้ผู้เช่าซื้อ มีสิทธิเช่นเดียวกับผู้บริโภคเพื่อ เรียกร้องให้ผู้ให้เช่าซื้อ รับผิดชอบเพื่อความชำรุด บกพร่องของสินค้านั้นเช่นเดียวกับผู้ประกอบการ ธุรกิจ ถ้าผู้เช่าซื้อใช้สิทธิเรียกให้ผู้ให้เช่าซื้อซ่อมแซม หรือเปลี่ยนสินค้า ผู้ให้เช่าซื้อไม่มีสิทธิเรียกให้ ชำระค่าเช่าซื้อตามสัญญาเช่าซื้อในงวดนั้น โดย ไม่ถือว่าผู้เช่าซื้อตกเป็นผู้ผิดนัดค่าเช่าซื้อ และให้ ผู้เช่าซื้อเริ่มชำระค่าเช่าซื้อต่อไปตามจำนวนงวด เช่าซื้อที่เหลืออยู่บนับแต่ผู้เช่าซื้อจะได้รับสินค้าที่ได้ ซ่อมแซมแล้วเสร็จ หรือเปลี่ยนสินค้าใหม่ ถ้าผู้เช่าซื้อใช้สิทธิขอลดราคาสินค้า เมื่อได้ จำนวนเงินที่ลดราคาแล้ว ให้คำนวณการผ่อน ชำระค่าเช่าซื้อเสียใหม่หรือลดจำนวนงวดการ ผ่อนชำระลง ถ้าผู้เช่าซื้อใช้สิทธิเลิกสัญญาหรือกรณีที่ สัญญาเลิกกันตามบทบัญญัติอื่น ๆ ภายใต้ พระราชบัญญัตินี้ ให้นำความในมาตรา 85 และ มาตรา 86 มาใช้โดยอนุโลม
	<u>มาตรา 88</u> ในกรณีที่ เป็นสินค้าตามสัญญา สินเชื่อ ให้ผู้รับสินเชื้อมีสิทธิเช่นเดียวกับผู้บริโภค ถ้าผู้รับสินเชื่อใช้สิทธิเรียกให้ผู้ขายซ่อมแซมหรือ เปลี่ยนสินค้า ให้ผู้รับสินเชื้อมีสิทธิปฏิเสธไม่ชำระ ค่างวดที่ถึงกำหนดชำระได้ตามมาตรา 81 (5) และแจ้งให้ผู้ให้สินเชื่อทราบทางโทรศัพท์ หรือ โดยเครื่องมือสื่อสารอย่างอื่น โดยไม่ถือว่าผู้รับ สินเชื่อตกเป็นผู้ผิดนัดชำระค่างวด และให้ผู้รับ สินเชื่อชำระค่างวดต่อไปตามจำนวนงวดที่

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
	<u>เหลืออยู่นับแต่ผู้รับสินค้าจะได้รับสินค้าที่ได้ซ่อมแซมแล้วเสร็จ หรือเปลี่ยนสินค้าใหม่</u> <u>ในกรณีที่เปลี่ยนสินค้า ให้ผู้รับสินค้าแจ้งให้ผู้ให้สินค้าทราบทางโทรศัพท์ หรือโดยเครื่องมือสื่อสารอย่างอื่น ให้ถือว่าสินค้าที่เปลี่ยนนั้นเป็นวัตถุแห่งหนี้ตามสัญญาระหว่างผู้ให้สินค้ากับผู้รับสินค้าแทนสินค้าเดิม โดยไม่มีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม</u> <u>ในกรณีที่ผู้ประกอบการได้ลดราคาสินค้าตามมาตรา 86 แล้ว ให้ผู้ขายส่งมอบเงินคืนให้แก่ผู้รับสินค้า</u> <u>ในกรณีที่ผู้รับสินค้าจะใช้สิทธิเลิกสัญญา หรือกรณีที่สัญญาเลิกกันตามบทบัญญัติอื่นๆ ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ และผู้รับสินค้าได้คืนสินค้าให้ผู้ขายแล้ว ให้ผู้รับสินค้าแจ้งทางโทรศัพท์ หรือโดยเครื่องมือสื่อสารอย่างอื่นให้ผู้ให้สินค้าทราบ ผู้ให้สินค้าต้องระงับการเรียกเก็บเงินจากผู้รับสินค้า หรือในกรณีที่เรียกเก็บเงินไปแล้วต้องคืนเงินให้แก่ผู้รับสินค้าภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับสินค้าแจ้ง</u>
	<u>มาตรา 89 ในสัญญาซื้อขายที่มีข้อตกลงชำระราคาสินค้าเป็นงวด ให้นำความในมาตรา 88 มาใช้โดยอนุโลม</u>
	<u>มาตรา 90 สิทธิของผู้บริโภคตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันขาดอายุความเมื่อพ้นสองปีนับแต่เวลาที่ผู้บริโภคได้รู้ถึงความชำรุดบกพร่องของสินค้า</u> <u>ในกรณีที่มีการเจรจาเกี่ยวกับ ความชำรุดบกพร่องของสินค้า ระยะเวลาระหว่างการเจรจาดังกล่าว ให้อายุความสะดุดหยุดอยู่ ไม่นับในระหว่างนั้นรวมเข้าเป็นอายุความตามวรรคหนึ่งจนกว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้บอกเลิกการเจรจา</u>
	<u>มาตรา 91 ให้คณะกรรมการว่าด้วยสินค้าชำรุดบกพร่องมีอำนาจในการพิจารณาข้อพิพาท</u>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
	<u>อันเนื่องมาจากความชำรุดบกพร่องของสินค้าให้เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นให้คณะกรรมการลงมติให้ขยายเวลาออกไปได้ไม่เกินสามสิบวัน โดยให้บันทึกเหตุแห่งความจำเป็นนั้นไว้ด้วย</u> <u>คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด และให้สำนักงานแจ้งผลคำวินิจฉัยให้ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องทราบเป็นหนังสือภายในเจ็ดวันนับแต่ได้มีคำวินิจฉัย</u>
	<u>มาตรา 92 ให้คณะกรรมการว่าด้วยสินค้าชำรุดบกพร่องมีอำนาจออกประกาศ เียวยาระเบิด เก็บ เก็บใส่สินค้า หรือยุติจำหน่ายสินค้า หรือควบคุมสินค้าบางประเภท</u>
	<u>ส่วนที่ 7</u> <u>การชี้ขาดและระงับข้อพิพาทเพื่อการเยียวยาความเสียหาย</u>
	<u>มาตรา 93 ให้ผู้บริโภคมีสิทธิยื่นคำร้องต่อสำนักงาน เมื่อเห็นว่าการใกล้เกลียในชั้นสำนักงานไม่สามารถตกลงกันได้ และปรากฏข้อเท็จจริงว่าการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ อันทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้บริโภค เพื่อให้คณะกรรมการว่าด้วยการชี้ขาดและระงับข้อพิพาทเพื่อการเยียวยาความเสียหายมีการวินิจฉัยชี้ขาดให้ผู้บริโภคได้รับการชดเชยเยียวยาที่เป็นธรรม</u> <u>ให้สำนักงานจัดทำรายงานสรุปข้อเท็จจริงและความเห็นเบื้องต้นพร้อมเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการว่าด้วยการชี้ขาดและระงับข้อพิพาทเพื่อการเยียวยาความเสียหายภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับคำร้อง</u>
	<u>มาตรา 94 ให้คณะกรรมการว่าด้วยการชี้ขาดและระงับข้อพิพาทเพื่อการเยียวยาความเสียหายพิจารณาเรื่องร้องเรียนให้เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง แต่ถ้ามีเหตุจำเป็น</u>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
	<u>ให้คณะกรรมการลงมติให้ขยายเวลาออกไปได้ไม่เกินสามสิบวัน โดยให้บันทึกเหตุแห่งความจำเป็นนั้นไว้ด้วย</u> <u>คำวินิจฉัยของคณะกรรมการว่าด้วยการชี้ขาดและระงับข้อพิพาทเพื่อการเยียวยาความเสียหายให้เป็นที่สุด และให้สำนักงานแจ้งผลคำวินิจฉัยให้ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องทราบเป็นหนังสือภายในเจ็ดวันนับแต่ได้มีคำวินิจฉัย พร้อมให้สำนักงานเผยแพร่คำวินิจฉัยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดให้ประชาชนทราบ</u> <u>หากคณะกรรมการว่าด้วยการชี้ขาดและระงับข้อพิพาทเพื่อการเยียวยาความเสียหายได้มีคำวินิจฉัยให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการชดเชยเยียวยาให้กับผู้บริโภค แต่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามให้นำเรื่องส่งให้สำนักงานดำเนินการฟ้องคดีเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายให้กับผู้บริโภคต่อไป</u>
หมวด 3 การอุทธรณ์	หมวด 3 4 การอุทธรณ์
มาตรา 43 ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา 27 หรือมาตรา 28 วรรคสอง ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้	มาตรา 43 95 ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา 27 หรือมาตรา 28 วรรคสองในหมวด 3 ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้
มาตรา 44 การอุทธรณ์ตามมาตรา 43 ให้ยื่นต่อคณะกรรมการภายในสิบวันนับแต่วันที่ ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง การอุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของคณะกรรมการ	มาตรา 44 96 การอุทธรณ์ตามมาตรา 43 95 ให้ยื่นต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง การอุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของคณะกรรมการ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
เฉพาะเรื่อง เว้นแต่คณะกรรมการจะสั่งเป็นอย่าง อื่นเป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด	เฉพาะเรื่อง เว้นแต่คณะกรรมการจะสั่งเป็นอย่าง อื่นเป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด
ส่วนที่ 3 การคุ้มครองผู้บริโภคโดยประการอื่น	ส่วนที่ ๕ หมวด 5 การดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคโดยประการอื่น
มาตรา 39 ในกรณีที่ คณะกรรมการ เห็นสมควรเข้าดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิ ของผู้บริโภค หรือเมื่อได้รับคำร้องขอจาก ผู้บริโภคที่ถูกละเมิดสิทธิ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่า การดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภค เป็นส่วนรวม คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง พนักงานอัยการโดยความเห็นชอบของอธิบดีกรม อัยการ หรือข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ทางนิติศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล และ เมื่อคณะกรรมการได้แจ้งไปยังกระทรวงยุติธรรม เพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครอง ผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีตามที่คณะกรรมการ มอบหมายได้ ในการดำเนินคดีในศาล ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครอง ผู้บริโภคมีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สิน หรือ ค่าเสียหายให้แก่ผู้บริโภคที่ร้องขอได้ด้วย และใน การนี้ให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง	มาตรา ๔๗ ๑๗ ในกรณีที่ คณะกรรมการ เห็นสมควรเข้าดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิ ของผู้บริโภค หรือเมื่อได้รับคำร้องขอจาก ผู้บริโภคที่ถูกละเมิดสิทธิ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่า การดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภค เป็นส่วนรวม คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง พนักงานอัยการโดยความเห็นชอบของอธิบดีกรม อัยการ หรือข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ทางนิติศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล และ เมื่อคณะกรรมการได้แจ้งไปยังกระทรวงยุติธรรม เพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครอง ผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีตามที่คณะกรรมการ มอบหมายได้ ในการดำเนินคดีในศาล ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครอง ผู้บริโภคมีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สิน หรือ ค่าเสียหายให้แก่ผู้บริโภคที่ร้องขอได้ด้วย และใน การนี้ให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง
มาตรา 39/1 นอกจากคณะกรรมการมี อำนาจดำเนินคดีตามมาตรา 39 และกฎหมายว่า ด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคแล้ว ให้เลขาธิการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจ ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค แทนผู้บริโภคได้ด้วย โดยมีอำนาจแต่งตั้ง ข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคซึ่งมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทาง นิติศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้	มาตรา ๔๗/๑ ๑๘ นอกจากคณะกรรมการมี อำนาจดำเนินคดีตามมาตรา ๔๗ ๑๗ และกฎหมาย ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคแล้ว ให้เลขาธิการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจ ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค แทนผู้บริโภคได้ด้วย โดยมีอำนาจแต่งตั้ง ข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคซึ่งมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทาง นิติศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
มีหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล และเมื่อเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้แจ้งไปยังสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมายได้ ทั้งนี้ การดำเนินคดีของเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ในการดำเนินคดีในศาล เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายให้แก่ผู้บริโภคที่ร้องขอได้ด้วย และในการนี้ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวง ให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคเกี่ยวกับการฟ้องคดีและการดำเนินคดีของคณะกรรมการ และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาในเรื่องดังกล่าวมาใช้บังคับแก่กรณีที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคฟ้องคดีตามมาตรา ๓๖ ด้วย	มีหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล และเมื่อเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้แจ้งไปยังสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมายได้ ทั้งนี้ การดำเนินคดีของเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ในการดำเนินคดีในศาล เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายให้แก่ผู้บริโภคที่ร้องขอได้ด้วย และในการนี้ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวง ให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคเกี่ยวกับการฟ้องคดีและการดำเนินคดีของคณะกรรมการ และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาในเรื่องดังกล่าวมาใช้บังคับแก่กรณีที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคฟ้องคดีตามมาตรา ๓๖ ด้วย
มาตรา 40 สมาคมและมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมและมูลนิธิดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการ สมาชิก และวิธีการดำเนินการของสมาคมและมูลนิธิเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมและมูลนิธินั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมและมูลนิธินั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องตามมาตรา 41 ได้ สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้มีอายุคราวละสองปีนับแต่วันที่รับการรับรองการยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้	มาตรา ๔๐ ๑๑ สมาคมและมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมและมูลนิธิดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการ สมาชิก และวิธีการดำเนินการของสมาคมและมูลนิธิเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมและมูลนิธินั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมและมูลนิธินั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องตามมาตรา ๔๑ 100 ได้ สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้มีอายุคราวละสองปีนับแต่วันที่รับการรับรองการยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การรับรองสมาคมและมูลนิธิตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา	เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การรับรองสมาคมและมูลนิธิตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
มาตรา 41 ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา 40 มีสิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา และดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมตามลักษณะหรือประเภทคดีที่คณะกรรมการประกาศกำหนดได้ และให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ ถ้ามีหนังสือมอบหมายให้เรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนจากผู้บริภคดังกล่าว ในการดำเนินคดีในศาล มิให้สมาคมและมูลนิธิถอนฟ้อง เว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาลเห็นว่า การถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวม สำหรับคดีแพ่งเกี่ยวกับการเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนผู้บริโภค การถอนฟ้องหรือการพิพากษาในกรณีที่คุณความตกลงหรือประนีประนอมยอมความกันจะต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมของผู้บริโภคผู้มอบหมายให้เรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนแล้วแต่กรณี มาแสดงต่อศาลด้วย	มาตรา 41 100 ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา 40 99 มีสิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา และดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมตามลักษณะหรือประเภทคดีที่คณะกรรมการประกาศกำหนดได้ และให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ ถ้ามีหนังสือมอบหมายให้เรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนจากผู้บริโภคดังกล่าว <u>ตลอดจนมีสิทธิในการเรียกค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีจากผู้ประกอบธุรกิจได้ และเป็นการกระทำโดยสุจริต</u> ในการดำเนินคดีในศาล มิให้สมาคมและมูลนิธิถอนฟ้อง เว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาลเห็นว่า การถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวม สำหรับคดีแพ่งเกี่ยวกับการเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนผู้บริโภค การถอนฟ้องหรือการพิพากษาในกรณีที่คุณความตกลงหรือประนีประนอมยอมความกัน จะต้องมหนังสือแสดงความยินยอมของผู้บริโภคผู้มอบหมายให้เรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทน แล้วแต่กรณีมาแสดงต่อศาลด้วย
มาตรา 42 นอกจากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และกฎหมายอื่นแล้ว สมาคมและมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา 40 ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด เมื่อปรากฏว่าสมาคมหรือมูลนิธิใดที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา 40 ไม่ปฏิบัติ	มาตรา 42 101 นอกจากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และกฎหมายอื่นแล้ว สมาคมและมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา 40 99 ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด เมื่อปรากฏว่าสมาคมหรือมูลนิธิใดที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา 40 99

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือมีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้ดำเนินการฟ้องคดี โดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธินั้นได้ สมาคมหรือมูลนิธิใดที่ถูกเพิกถอนตามวรรคสอง คณะกรรมการอาจไม่ให้การรับรองตามมาตรา 40 อีกก็ได้ การเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธิตามวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา	ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือมีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้ดำเนินการฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธินั้นได้ สมาคมหรือมูลนิธิใดที่ถูกเพิกถอนตามวรรคสอง คณะกรรมการอาจไม่ให้การรับรองตามมาตรา <u>40 93</u> อีกก็ได้ การเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธิตามวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
หมวด 4 บทกำหนดโทษ	หมวด <u>4 6</u> บทกำหนดโทษ
มาตรา 58 ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจและการกระทำนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบธุรกิจ ให้สันนิษฐานว่าผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้กระทำความผิดด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่สามารถคาดหมายได้ว่าบุคคลนั้นจะกระทำความผิดแม้จะใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว	มาตรา <u>58 102</u> ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจและการกระทำนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบธุรกิจ ให้สันนิษฐานว่าผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้กระทำความผิดด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่สามารถคาดหมายได้ว่าบุคคลนั้นจะกระทำความผิดแม้จะใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว
มาตรา 59 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย	มาตรา <u>59 103</u> ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย
มาตรา 62 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้	มาตรา <u>62 104</u> บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
และในการนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดซึ่งไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป โดยให้อายุความเริ่มนับตั้งแต่วันครบกำหนดชำระค่าปรับตามคำสั่งของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ	และในการนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดซึ่งไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป โดยให้อายุความเริ่มนับตั้งแต่วันครบกำหนดชำระค่าปรับตามคำสั่งของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ
มาตรา 63 ค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติการและดำเนินการเปรียบเทียบความผิดตามที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น	มาตรา ๘๖ 105 ค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติการและดำเนินการเปรียบเทียบความผิดตามที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น
	ส่วนที่ 1 โทษอาญา

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
มาตรา 47 ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าจะ เป็นของตนเองหรือผู้อื่น โฆษณา หรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีก ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 47 106 ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าจะ เป็นของตนเองหรือผู้อื่น โฆษณาหรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีก ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา 48 ผู้ใดโฆษณาโดยใช้ข้อความตาม มาตรา 22 วรรคสอง (3) หรือ (4) หรือข้อความตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 22 วรรคสอง (5) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 หรือมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 48 107 ผู้ใดโฆษณาโดยใช้ข้อความตาม มาตรา 22 9 วรรคสอง (3) หรือ (4) หรือข้อความตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 22 9 วรรคสอง (5) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 2 30 มาตรา 24 31 มาตรา 28 32 หรือมาตรา 28 33 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา 50 ถ้าการกระทำตาม มาตรา 47 มาตรา 48 หรือ มาตรา 49 เป็นการกระทำของเจ้าของสื่อโฆษณา หรือผู้ประกอบการโฆษณา ผู้กระทำต้องระวางโทษเพียงกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น	มาตรา 50 108 ถ้าการกระทำตาม มาตรา 47 106 มาตรา 48 107 หรือ มาตรา 49 เป็นการกระทำของเจ้าของสื่อโฆษณา หรือผู้ประกอบการโฆษณา ผู้กระทำต้องระวางโทษเพียงกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น
มาตรา 52 ผู้ใดขายสินค้าที่ควบคุมฉลากตาม มาตรา 30 โดยไม่มีฉลากหรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลากนั้นไม่ถูกต้อง หรือขายสินค้าที่มีฉลากที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากสั่งเลิกใช้ตาม มาตรา 33 ทั้งนี้ โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าการไม่มีฉลากหรือการแสดงฉลากดังกล่าว นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุก	มาตรา 52 109 ผู้ใดขายสินค้าที่ควบคุมฉลากตาม มาตรา 30 54 โดยไม่มีฉลากหรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลากนั้นไม่ถูกต้อง หรือขายสินค้าที่มีฉลากที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากสั่งเลิกใช้ตาม มาตรา 33 ทั้งนี้ โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าการไม่มีฉลากหรือการแสดงฉลากดังกล่าว นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวาง

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำความต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	โทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำความต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา 56/2 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 29/4 หรือมาตรา 29/5 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 56/2 110 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 29/4 40 หรือมาตรา 29/5 41 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา 56/6 ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 56/2 มาตรา 56/3 มาตรา 56/4 หรือมาตรา 56/5 ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้อื่น ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 56/6 111 ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 56/2 110 มาตรา 56/3 117 มาตรา 56/4 118 หรือมาตรา 56/5 119 ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้อื่น ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองสิบล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
	ส่วนที่ 2 โทษทางปกครอง
มาตรา 45 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวก ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 5 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 45 112 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวก ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 5 26 ต้องระวางโทษ สี่ ๕ ปี เห็นหนึ่ง เดือน หรือปรับ ไม่เกินวันละ ๕ หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
	หรือสั่งให้สั่งชั้นตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา 46 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ตามมาตรา 17 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ง เดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้ง ปรับ	มาตรา 46 113 ผู้ประกอบธุรกิจใดไม่ปฏิบัติ ตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการ เฉพาะเรื่องตามมาตรา 17 2 ต้องระวางโทษ สั่งศาลไม่เห็นหนังสือ หรือปรับทางปกครองไม่ เกินสองหมื่นหนึ่งล้านบาท หรือสั่งให้สั่งชั้น
มาตรา 49 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาซึ่งสั่ง ตามมาตรา 27 หรือมาตรา 28 ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสน บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 49 114 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ซึ่งสั่งตามมาตรา 27 34 หรือมาตรา 28 35 ต้อง ระวางโทษสั่งศาลไม่เห็นหนังสือ หรือปรับไม่เกิน หนึ่งห้าแสนบาท หรือสั่งให้สั่งชั้น
มาตรา 51 ถ้าการกระทำความผิดตาม มาตรา 47 มาตรา 48 มาตรา 49 หรือมาตรา 50 เป็นความผิดต่อเนื่อง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษ ปรับวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือไม่เกินสอง เท่าของค่าใช้จ่ายที่ใช้สำหรับการโฆษณานั้น ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม	มาตรา 51 115 ถ้าการกระทำผิดตาม มาตรา 47 106 มาตรา 48 107 หรือมาตรา 49 108 หรือมาตรา 50 114 เป็นความผิดต่อเนื่อง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินหนึ่ง หมื่นบาทหรือไม่เกินสองเท่าของค่าใช้จ่ายที่ใช้ สำหรับการโฆษณานั้น ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่า ฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา 53 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติ ตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากซึ่งสั่ง ตามมาตรา 33 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหก เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้ง ปรับ	มาตรา 53 116 ผู้ประกอบธุรกิจใดไม่ปฏิบัติ ตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากซึ่งสั่ง ตามมาตรา 33 57 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือสั่งให้ สั่งชั้น
มาตรา 56/3 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา 29/6 วรรคสอง มาตรา 29/7 วรรค หนึ่ง มาตรา 29/10 วรรคสี่ มาตรา 29/11 วรรค หนึ่งหรือวรรคหก มาตรา 29/13 วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วย ความปลอดภัยตามมาตรา 29/8 วรรคหนึ่ง ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน สองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 56/3 117 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ ปฏิบัติตามมาตรา 29/6 42 วรรคสอง มาตรา 29/7 43 วรรคหนึ่ง มาตรา 29/10 46 วรรคสี่ มาตรา 29/11 47 วรรคหนึ่งหรือวรรคหก มาตรา 29/13 49 วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา 29/8 44 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษสั่งศาลไม่เห็น หนังสือ หรือปรับไม่เกินสองแสนหนึ่งล้านบาท หรือสั่งให้สั่งชั้น

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
มาตรา 56/4 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา 29/8 วรรคสอง หรือมาตรา 29/9 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 56/4 118 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา 29/8 44 วรรคสอง หรือมาตรา 29/8 45 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา 56/5 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 29/10 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 29/13 วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา 29/10 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับวันละไม่เกินสองหมื่นบาทจนกว่าจะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าได้ดำเนินการแล้ว	มาตรา 56/5 119 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 29/10 46 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 29/13 49 วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา 29/10 46 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับวันละไม่เกินสองหมื่นบาทจนกว่าจะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าได้ดำเนินการแล้ว
มาตรา 57 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ส่งมอบสัญญาที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญาและแบบถูกต้องตามมาตรา 35 ทวิ หรือไม่ส่งมอบหลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความถูกต้องตามมาตรา 35 เบญจ ให้แก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาตามมาตรา 35 อัฐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดส่งมอบหลักฐานการรับเงิน โดยลงจำนวนเงินมากกว่าที่ผู้บริโภคจะต้องชำระและได้รับเงินจำนวนนั้นไปจากผู้บริโภคแล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการประกอบธุรกิจเช่นนั้นแล้ว	มาตรา 57 120 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ส่งมอบสัญญาที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญาและแบบถูกต้องตามมาตรา 38 ทวิ 60 หรือไม่ส่งมอบหลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความถูกต้องตามมาตรา 38 เบญจ 64 ให้แก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาตามมาตรา 38 อัฐ 67 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับวันละไม่เกินห้าหมื่นบาทจนกว่าจะส่งมอบสัญญาให้กับผู้บริโภค ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดส่งมอบหลักฐานการรับเงิน โดยลงจำนวนเงินมากกว่าที่ผู้บริโภคจะต้องชำระและได้รับเงินจำนวนนั้นไปจากผู้บริโภคแล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการประกอบธุรกิจเช่นนั้นแล้ว

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
มาตรา 57 ทวิ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 35 สัตต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 57 ทวิ 121 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 38 สัตต 66 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา 55 ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 35 มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท	มาตรา 55 122 ผู้ประกอบธุรกิจใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 359 มีผิดพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท
	ส่วนที่ 3 โทษทางพินัย
มาตรา 54 ผู้ได้รับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างติดตรึงฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกับสินค้า โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมายมีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองแสนบาท	มาตรา 54 123 ผู้ได้รับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างติดตรึงฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกับสินค้า โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมายมีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองแสนบาท
	บทเฉพาะกาล
	มาตรา 124 ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามพระราชบัญญัตินี้
	มาตรา 125 บรรดาประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือมีคำสั่งยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งเสีย

ผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

- 1) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- 2) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

2. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- 1) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 2) กระทรวงคมนาคม
- 3) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- 4) กระทรวงพาณิชย์
- 5) กระทรวงมหาดไทย
- 6) กระทรวงสาธารณสุข
- 7) กระทรวงอุตสาหกรรม
- 8) สำนักงานอัยการสูงสุด
- 9) สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
- 10) กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
- 11) สมาองค์กรของผู้บริโภค
- 12) สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- 13) สมาหอการค้าแห่งประเทศไทย
- 14) สมาคนนาครไทย
- 15) สมาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป

ประชาชน

ประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดเพิ่มเติมบทนิยามศัพท์ของคำว่า “ผู้บริโภค” “ผู้ประกอบการธุรกิจ” “องค์กรผู้บริโภค” “สินค้าที่เป็นอันตราย” “บริการที่เป็นอันตราย” และ “คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย”
2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการเพิ่มเติมสิทธิของผู้บริโภคเพื่อให้เท่าเทียมกับสิทธิผู้บริโภคในระดับสากล และกำหนดให้พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายที่กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำที่ใช้สำหรับการคุ้มครองผู้บริโภคในกฎหมายอื่นด้วย
3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบ คุณสมบัติ หน้าที่และอำนาจ และวาระในการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง รวมทั้งการเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้คณะกรรมการสัญญาที่มีอำนาจในการพิจารณา วินิจฉัยว่าสัญญาหรือข้อตกลงใดเป็นข้อสัญญาไม่เป็นธรรมและมีอำนาจออกประกาศให้สัญญาหรือข้อสัญญานั้นไม่มีผลใช้บังคับ ออกประกาศเพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจดำเนินการแก้ไขข้อสัญญาหรือข้อตกลงที่

ไม่เป็นธรรมดังกล่าว รวมทั้งการกำหนดให้ผู้บริโภคไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการขอตรวจสอบสัญญา และการกำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยการซื้อขายและระงับข้อพิพาทเพื่อการเยียวยาความเสียหายมีการวินิจฉัยชี้ขาดให้ผู้บริโภคได้รับการชดเชยเยียวยาที่เป็นธรรม ในกรณีที่การไกล่เกลี่ยในชั้นสำนักงานไม่สามารถตกลงกันได้ และปรากฏข้อเท็จจริงว่าการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ อันทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้บริโภค

5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้มีการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์โดยมุ่งคุ้มครองการซื้อขายสินค้าผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการเพิ่มเติมสิทธิให้ผู้บริโภคมีสิทธิเลิกสัญญา ขอเปลี่ยนสินค้า ลดราคา หรือเรียกค่าสินไหมทดแทน จากการซื้อสินค้าแล้วพบความชำรุดบกพร่อง

7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดอายุการรับรองให้องค์กรฟ้องคดีแทน รวมทั้งกำหนดให้มีสิทธิได้รับค่าป่วยการจากการฟ้องคดี

8. ท่านเห็นว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร และการปรับปรุงพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. สามารถแก้ไขปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นได้หรือไม่ เพียงใด

9. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)